

Mirades
AC Falla Beniopa
Gandia 2024

Edita

AC Falla Beniopa
Gandia 2024

Delegació de llibret

Patrícia Fuster Fort, Jesús Garcia Canoves,
Francisco Martínez Chover, Carlos Marcos Martí,
Joanjo Reig Fuster, Pep Morant Sequí i Lidia Miret Martínez

Portada

Francisco Martínez Chover, Carlos Marco Martí,
Kazados & Co i Juan Creix Barrionuevo

Maquetació

Yogur de Fresa

Fotografies oficials

Salva Gregori

Fotografies reines

Kazados & Co

Depòsit legal

V-516-2011 (publicació periòdica)

Tirada

400 exemplars

Àudiollibre

Llibret digital

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià de l'any 2024.

Este llibret participa en els premis de Lletres Falleres.

Aquest llibret participa en el PREMI PUNT VOLAT.

L'AC Falla Beniopa no es fa responsable de les opinions expressades pels seus col·laboradors.

ÍNDEx

006		Editorial	048		Gil Manuel Hernández Gentrificació i turistificació en la festa de les Falles
012		Presidència Juan Creix Barriouveau	054		Jesús Peris Llorca Una mirada antiga
014		FFMM de Gandia Marta Lozano Pérez Daniela Serralta Miñana	058		Alba Fluixà Pelufo Mirades de foc
016		Reines de la falla	060		Patrícia Fuster Fort Mirades
032		Monument gran Visit Gandia	062		Josep Antoni Fluixà Mirades
			066		Abraham Sanjaime Una mirada al cel
			070		Francisco Guzmán de Gómez-Sellés Xelo. Mirades de llibertat
			074		Beatriz Palomares Hem guanyat
			078		Francisco Guzmán de Gómez-Sellés Oda al foc
			080		Laura Morant Peiró Mirades d'esperances
			084		Moisés Faus Romero Mirades d'alerta
			088		Patrícia Fuster Fort Les Falles de València: Una Tradició que no agrada a Tothom

094	Mireia Martínez Sanchis Presidència infantil
096	Reines infantils
118	Monument infantil Waka Waka açò és Àfrica
128	Calidoscopi
132	Aventura a la Sabana
136	Les Falles Màgiques de l'Àfrica
144	Mantenedores
146	Executiva
148	Cens
151	Recompenses
152	Recull fotogràfic
158	Publicitat

AC FALLA BENIOPA —> GANDIA —> 2024

Les vivències d'un xiquet que arriba de fora, una crítica satírica i un recorregut pels carrers i monuments de la nostra ciutat, cuidant l'humor i remarcant l'amor a Gandia. Un passeig pel món i la cultura fallera, una reflexió dels aspectes més sentimentals o dels inconvenients que també comporta la festa.

A la mirada d'un nen, la sorpresa,
a la mirada d'un amant, el desig.
A la mirada de l'ancià, l'or,
d'una vida viscuda amb esforç i anhel.

Altres formes de viure la festa, des de la barrera, des de la professionalitat, des del fàstic, en definitiva, altres maneres de veure les falles.

Amb aquest fil conductor vos presentem el nostre llibret de 2024: **Mirades**

Amor, estima i versos sentits escrits des de l'ànima per al nostre projecte.

Un viatge a l'Àfrica carregat d'aventures i dolces paraules per explicar als més menuts com serà el seu monument d'aquest any. Jocs i didàctica per endinsar-los al món de la creació literària i les seues grans aportacions plasmades a les nostres fulles. Mirades de colors, de passió, de il·lusió, sense preocupació ni cap límit, per què somiar no te barres i tot és possible.

A més trobareu els nostres representants emmarcats als millors escenaris que podríem mostrar de la ciutat, unes fotografies cuidades i triades a consciència per acompanyar la coherència del nostre llibret alhora que mostrem al món les meravelles de la nostra ciutat.

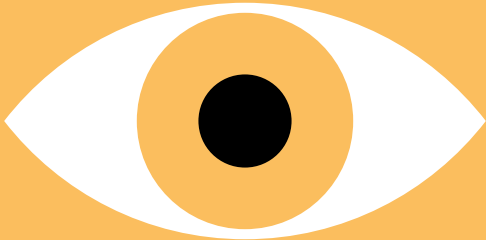
I per descomptat la nostra part literària on els nostres col·laboradors han plasmat en paraules la seua manera de veure les falles, les seues mirades més íntimes, escrites des de la llibertat i la generositat i que sempre vos animem a llegir amb cura, ja que són tresors regalats.

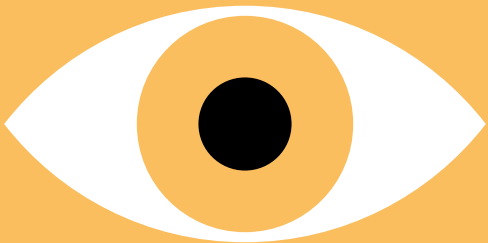
Tot açò i més, és el que hem volgut recollir i mostrar-vos al nou llibret que compartim un any més amb tots vosaltres.

Passeu, llegiu i mireu!

**Mirades més
íntimes, escrites
des de la llibertat
i la generositat
i que sempre vos
animem a llegir
amb cura, ja que
són tresors regalats**

Estimats Beniopers i Benioperes!

Hem dirigisc a tots vosaltres, en aquesta ocasió com a president. Vull agrair-vos a cadascun dels fallers i falleres que formen part d'aquesta comissió la vostra aportació a la nostra falla. La vostra dedicació i entusiasme és el motor que impulsa les nostra festa fallera i fa que cada any, siguen més espectaculars.

Les falles són molt més que monuments de cartó i foc. Són la representació de la nostra cultura, les nostres tradicions i la nostra identitat com a valencians. En elles, transmetem al món sencer la nostra passió, la nostra creativitat i el nostre amor per les nostres arrels.

Però la falla no seria possible sense l'esforç i el treball en equip de tots vosaltres. Cadascun de vosaltres, des dels més menuts fins els més veterans, aporte un granet de sorra per fer de la nostra festa un èxit rotund.

A més, vull destacar la llavor dels nostres col·laboradors i patrocinadors, que gràcies al seu suport incondicional, fan possible que la nostra comissió siga cada volta més grandiosa. El seu compromís amb la nostra comissió és essencial i estaré eternament agraït.

Així que, Beniopers i Benioperes, gaudiu cada dia de la nostra festa i fem un reclam als veïns del nostre poble per convidar-los a gaudir d'aquesta grandiosa festa.

***Marta
Lozano Pérez
Daniela
Serralta Miñana
FFMM
DE GANDIA***

Sonia
Miret Martínez
REINA
DE LA FALLA

Nuria
Moll Moratal
REINA
DEL FOC

Sara
Morales Miñana
REINA
DE LA FESTA

***Celia
Vélez Castelló
REINA
DE LA
POESIA***

***Esther
Orengo Moragues
REINA
DE L'ART***

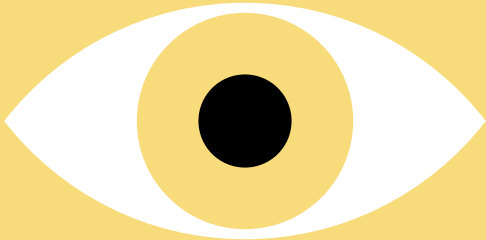

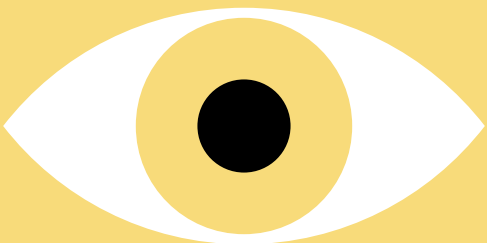
Aina Monzó Crecente PADRINA

Esther Gómez Vidal **PADRINA**

VISIT GANDIA

Versos

En una universitat hindú hi ha un gran rebombori, entre els alumnes està Balú repassant el vell escriptori.

El llistat d'Erasmus ha sortit observant molt entusiasmat si el seu nom està reflectit en el full que s'ha publicat.

Ja quasi desesperat de llegir
es troba en la tercera quartilla,
amolla Balú un breu sospir
abraçant a la seua camarilla.

Ara sols falta triar el lloc on passarà l'any estudiant, no ha de tenir cap equivoc per això el veus titubejant.

Fullejant un bonic prospecte
que li ha caigut a les mans,
Gandia és el centre electe
apuntant-se sense descans.

**Pensa contar-li a sa mare
tot el que allí es trobarà,
i tal vegada ho compare
amb el conviure casolà.**

I d'això anirà el monument
que a la plaça es plantarà,
explicant en un moment
el que Balú allí descobrirà.

Cadafal

Invoca als deus hindús abans de viatjar,
creu que així a Gandia res li va a passar.

La maleta la té feta de fa dies
revisant que no li falte cap cosa,
ara sols li queda demanar als deus
que li posen pel davant cap llosa;
sa mare el porta dia si i dia no
a visitar els temples diferents,
Brahma creador de l'univers
és el primer en fer-li compliments;
considerat el deu del saber
i venerat com Shiva el destructor,
simbolitza la mort però no com un fi
sinó com reencarnació de vida millor;
Vishu és qui manté l'equilibri
entre Brahma creador i Shiva destructor,
sent la tercera figura essencial del "Trimurti"
deu de la pau, la bondat i l'amor;
Hanuman, cos d'home, cara mono
i el cos cobert de pelussa blanca,
representa força i coratge per seguir
endavant front dificultat o fallanca;
el fill de Shiva és Ganesha representat
amb cos humà i cap d'elefant,
atorga prudència, saviesa i sort
si la protecció se li va sol·licitant;
una de les reencarnacions de Vishnu
és Krishna que acaba amb dolor i mal,
proporciona alegria i pau, relacionat
amb la música i l'art en general;
Lakshmi, esposa de Vishnu, deessa
De l'amor, èxit i fortuna i bellesa,
Kali la deïtat femenina més poderosa
destrueix enemics sense cap delicadesa;
Rama és un deu heroi que lluita al mal

encarnat en el dimoni rei Ravana,
representa les virtuts més exemplars
com la justícia contra la llei tirana;
junt a sa esposa la deessa Sita encarna
la imatge de l'amor i puresa matrimonial,
com Saraswati, esposa del creador Brahma,
que simbolitza puresa i fertilitat terrenal;
a més a aquesta última se la considera
inspiradora de les arts de tipus musical,
per això es representa tocant el sitar
instrument de corda a la Índia tradicional.

Amb el deure complit amb sa mare
es dirigeix cap a l'antic aeroport,
allí agafa un avió de la cia Iberia
encarregada de fer el transport;
a les deu en punt puja a l'aeronau
amb puntualitat característica,
d'ací uns dies, una vegada allotjat,
començarà la seua visita turística;
dalt de l'avió mira el prospecte
que l'ajuntament ha repartit,
moltes coses ha de visitar
doncs hi ha un gran assortit;
com aplegarà en setembre
un apartament ha llogat,
tot el temps d'Erasmus
a la platja estarà allotjat;
no oblidarà que està d'Erasmus
estudiant que és el seu objectiu,
però ací sols contarem les visites
baix el seu punt de vista subjectiu.

Al seu destí ha aplegat
i a la platja s'ha allotjat

2024
↑
GANDIA
↑
AC FALLA BENIOPA

Amb l'exactitud caracteritzada
aplega a l'aeroport de Manises
el seu vol.
Com és costum la retardada
de tres hores sense brises
toca el sol.

En cas de fer aire de ponent
el retard és molt més llarg
i constant.
Però com ja ho sap la gent
no passa cap trago amarg
ni desesperant.

Un taxi el porta a Gandia
passejant-lo per primera
de la platja.
Admirat queda de l'orografia
que ensenyen gitats en llitera
de la natja.

Què fa tant de personal
espatarrat al sol de migdia
torrant-se?
S'ho passa l'astre rei genial
amb la graella que sense mania
està papant-se.

Què perquè va per primera
línia si està prohibit el pas
dels vehicles?
De multes té la coixinera
plena per no fer cap de cas
de dits articles.

Li agrada a aquest taxista
mostrar la platja bullint
d'alegria.
Encara que el motorista
l'agafe sempre infringint
a l'alcaldia.

Li mostra el port marítim
i les ruïnes del club nàutic
gandià.
Com per un decret legítim
cometes fan vol aeronàutic
a mà.

Espectacular zona d'arena
amb multitud d'espectacles
variats.
Carregat d'adrenalina en vena
apleguen al seu habitatge
entusiasmats.

Minarets fira

Admirat se queda de l'ús d'algun monument
i de la Fira de l'Esport que fa l'ajuntament.

037

Finalitzant setembre va a la ciutat
en mig de la plaça queda admirat.

Veu un minaret al que li diuen la Seu
ple d'imatges com si fos un museu.

Per compte d'un muetzí resant
hi ha unes campanes repicant.

Dins del temple un "abat" fa el sermó
canviant de idioma amb prou profusió.

Enfront un palau ple de gent
anomenat per tots ajuntament.

Diuen que des d'allí es governa la població
si no es fa la punyeta algú anomenat "oposició".

Un altre palau on vivia un duc
del que ara li volen traure suc.

Si el vols visitar, pagues, si al pati fan actes, pagues,
si un record adquireixes, pagues, per tot allí, pagues.

Molt gran bullici troba pel carrer
la Fira de Gandia atrau al foraster.

El que l'ha sorprès més fort
ha sigut la Fira de l'Esport.

A les altres no ha pogut anar
no té prou euros per pagar.

I a les que són gratuïtes per tot arreu
sols les contempla un moment breu.

Pel mig dels carrers exhibicions
i en altres llocs competicions.

Esports que no sabia de la seua existència
junt a altres practicats en prou freqüència.

Halterofília, karate, vòlei, billar,
esgrima, capoeira, pesca, patinar...

Una llarga carta escriu a sa mare explicant
tot el que ha vist a la Fira feta a un sant.

Li diuen Francesc i a sa mare Maria
fundadora de les clarisses a Gandia.

Ah! Que són les clarisses que he dit?
unes monges que fan ploure a dit.

Que per cert he vist el seu minaret
que del palau ducal està molt propet.

També d'un personatge repetit com cotorra
per tothom anomenat el "Tio de la porra".

Palau Ajuntament

038

De com es governa la ciutat
segons la gent m'ha contat

2024
↑
GANDIA
↑
AC FALLA BENIOPA

Al palau li diuen ajuntament i no mana sempre permanent el maharajà amo de la ciutat, cada quatre anys fan eleccions traient pel que diuen votacions a un procliu ciutadà determinat.

Més que un maharajà pareix un faquir que no sé com té greix del que el fan patir els companys, ja que són vint-i-cinc persones les que es calfen les neurones per governar en els quatre anys.

Però no treballen en conjunt si no que sempre estan a punt per fer-li la punyeta al maharajà, s'agrupen en partits polítics siguen molts o siguen raquífics ocupant un despatx al replà.

La seua tasca consisteix en criticar tot el que es pareix per traure profit de l'acció, tots volen ser beneficiaris davant dels seus partidaris del treball fent usurpació.

Com us diria jo, un faquir toca la flauta per fer sortir els coneguts rèptils de marres, no sorgeixen serps de cascavell del cabàs esgarriat i vell si no un rastre de botifarres.

Les serps de fora la cistella li tiren mos a rinxo orella perquè compartesca el sarró, el claven en continus embolics armant-li tumultuosos rebolics per confondre a tota la població.

Així i tot vol ser alcalde la gent que és el nom donat al penitent que s'emporta les trompades, moltes coses no comprendrieu de les que per Gandia veurieu i que per mi us són narrades.

iStock / Susana del Pozo

Ruta elefants

Al sentir parlar de la ruta dels elefants
la busca per veure companys al·lucinants

Un dia esmorzant amb amics escolta parlar d'un lloc conegut on van uns animals molt antics despertant sa curiositat al minut, s'acomiada dels demés xics eixint a la recerca d'animal cabut que per a ell és dels més bonics encara que un poc massa orellut.

Des de que ha eixit de sa país que no ha vist ningun elefant i a la cara es mostra un somris que demostra s'està emocionant, imagina rius aiguosos i canyís junt a la ruta acompanyant, emportant-se un gran desencís al descobrir de que estaven parlant.

La ruta dels elefants és fictícia es refereix a alguns polítics als que comuniquen la notícia del trasllat a càrrecs mítics, per la seua edat, bona milícia o fets xafarders sibil·lístics emprenen camí amb justícia a organismes cenobítics.

Li parlen de Diana exalcaldessa que va fer la ruta cap a la capital no per ser anomenada clavariessa si no ministra d'àrea principal, Nahuel, de grafitter sense pressa al Congrés de diputat nacional, de la marxa pixavina amb disfressa a la Moguda Madrilenya ideal.

Victor Soler anava per alcaldable del grandió ajuntament pixaví, i per caure algú més agradable l'enviaren més lluny del morquí, però un Mazon incommensurable a les Corts canvià el seu destí, de mort i defenestrat culpable a secretari primer d'inquilí.

De Cristina M. regidora pepera amb escó en l'oposició gandiana, de secretaria autonòmica capçalera a turisme de la Generalitat Valenciana, prou ja! cansat de tanta xarrera al seu interlocutor li demana, deixar la ruta i agafar carretera per tornar a casa i deixar la solana.

Hui va per les rodalies
topant-se amb utopies

*Li digueren que veuria flora i animalets
i sí que n'ha vist encara que molt xicotets.*

Entre senill i borró
passeja per la marjal,
no veu cocodril pel racó
però si samaruc i pardal.

*Després dels ullals amb prou d'aigua verda
esperava uns riu i no un barranc de merd...*

No és el Gangues cabalós
al que està acostumat,
sinó un Serpis pedregós
de flora i fauna pelat.

*S'ha quedat sorprès dels cartells indicatius,
doncs no senyalen ara el lloc d'uns rius?*

Si vas cap l'esquerre, al Manzanares
segur que aniràs a parar d'immediat,
d'anar a la dreta, toparàs amb les cares
d'algun polític gandià al Túria "asòmat".

*De sobte s'ha adonat que fan referència
a la ruta dels elefants per experiència*

L'esquerre indica partits progressistes
i la dreta conservadors segons ells,
ací els polítics són els protagonistes
per tot lloc els trobes fins baix els taulells.

*Continuant el camí visita un barranquet
que canvia el nom segons el llogaret.*

Quan comença el recorregut
li diuen el barranc benioper,
i a la desembocadura és conegut
com Sant Nicolau el grauer.

Diversitat FdF

Les comissions de la FdF se posen a cavil·lar
per a l'actual diversitat poder normalitzar

La FdF és l'associació
que aglomera a les falles,
es reuneix en cada ocasió
que pren una decisió
l'amo de les medalles.

Si es porten sempre bé
se'ls imposa un pin,
que li lleven i fan puré
si per casualitat vostè
fa alguna cosa roïn.

Tot està molt ben detallat
en un reglament intern,
que pel temps es reformat
perquè estiga adaptat
amb consentiment fratern.

Per aconseguir eixe fi
se creen comissions,
gent de coneixement sopí
ho filtren pel serpentí
fins trobar solucions.

Si se vol ser president/a
tingues el sexe que siga,
sense cap impedimenta
la comissió o parlamenta
aprovant-ho sense fatiga.

Si hi ha un esdeveniment
difícil de solucionar,
es reuneix al moment
la comissió pertinent
de la "Cipriana" a pensar.

Ramón vol ser Fallera Major
és la il·lusió de sa vida,
per la Cipri és un honor
posar-se en eixa labor
deixant la cosa aclarida.

Tan fàcil és la solució?
Pot ser Ramón sultana?,
no se'n porten desil·lusió
quan presenta la decisió
l'anomenada "Cipriana"?

La FdF s'ha compromés
a tractar el tema amb serietat?,
li donarà el corresponent pes
sense donar-li cap revés
a la famosa diversitat?

Li sona com música de violí
al nostre estudiant hindú,
de gèneres coneix el masculí,
el neutre, l'epicè, el femení,
l'ambigu i també el comú.

Dues festes a Gandia

042

Dues festes a Gandia rellueixen més que el sol,
Setmana Santa i Falles amb el seu protocol.

*Si des de la Xina a Macao
qui talla l'abadejo ("bacalao")
és l'amic Mao Mao marramiao,
ací a Gandia dues associacions
tallen places, carrers i carrerons.*

Se n'adonen de ser les més nombroses
de tota la ciutadania, unes sorolloses
i les altres tristes i prou cerimonioses,
com les serioses em donen molta por
parlaré de les que fan ofrena de flor.

Com a festa, com a festa, són espectaculars
destacant uns monuments fets com altars
que cremen encara que resulten molt cars,
altra cosa són els fallers que diuen ser germans
i per un no res acaben quasi a les mans

Les falles de Gandia són una festa molt estranya
ataquen al president però lluiten pel càrrec amb sanya

Aquesta festa m'ha causat sorpresa
pel que he viscut en aquest any
i que m'ha contat el meu company,
ataquen al president amb duresa
sense escatimar res en la empresa,
el fan responsable del que aproven
en reunions en el que l'estoven
alabant la immillorable gestió
que fa en pro de la federació
segons els fets que comproven.

Així quan se'ls gira la castanya
demanen tancar-lo a la gàbia
amb una ira que més és ràbia,
ha d'utilitzar tota la seua manya
pel que no el tracten com a cucanya,
es veu acorralat com àrbitre futbolero
que ha xiulat un penal trabuquer
demanant-li la dimissió immediata
acusant-lo d'una grandíssima errata
quan sols fa el que mana el faller.

A pesar de com tracten al president
fent-li passar les de San Amaro
sense pensar en ningun reparo,
sempre hi ha qui es posa insistent
per aconseguir el càrrec referent,
es fan eleccions molt disputades
on sols falten pegar bufetades
per ostentar la presidència fallera
escarotant durant temps la gallera
per obtenir les llistes més votades.

Ha acabat el curs

044

Ha acabat el curs de l'Erasmus a Gandia
avisa a sa mare que tornarà dilluns a migdia

Ha acabat el curs i torne a casa
havent-me ensenyat moltes coses,
l'estiu comença i per ací abraça
pujant els lloguers a les nebuloses.

Una invasió anomenada turisme
ompli la platja de dinamisme.

He visitat tots els minarets
i llocs d'interés de la ciutat,
porte fotos de molts indrets
que tenen com a venerabilitats.

Palau, ajuntament, quiosc de la morosa, Seu,
convent, estació de rodalies i el faller museu.

De l'entorn he anat al CDT
on tenen un ullal sense cocodrils,
al riu Serpis de cudols replé
sense gota d'aigua ni en abril.

El Gangues he tirat a faltar tot l'any
encara que a la platja he pres el bany.

M'he assabentat de com governen
des d'un lloc anomenat ajuntament,
cada quatre anys ací s'alternen
per donar a la ciutat enlluernament.

Això de la lluentor ho tenen en l'escut
i fins i tot una falla ho té com a virtut.

iStock / thehague

Apart dels polítics hi ha dues associacions
que manen d'una manera prou diferent,
tallen l'abadejo i carrers en moltes ocasions
per cremar monuments o fer ressuscitament.

Es vistent d'una manera estranya i acolorida
uns amb bata i cap tapat i altres roba florida.

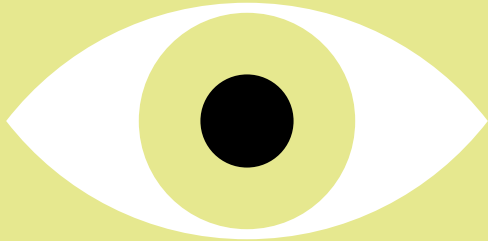
D'idiomes n'he après un grapat
encara que alguns són pareguts,
segons en qui parles és anomenat
m'han assegurat els més sabuts.

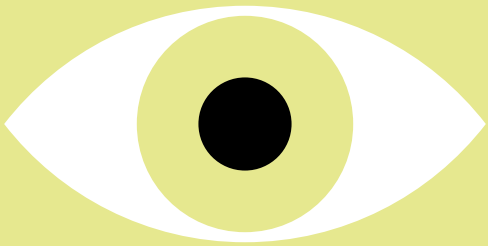
Per jurar gasten l'arameu, pel carrer castellà, valencià,
català, espanyol i alguns el demanen parlar en cristià.

El dilluns a migdia estarem junts
si Iberia no en fa de les seues,
us llegiré sencers el meus apunts
amb algunes anotacions meues.

Done per acabada la visita a Gandia
esperant tornar per ací algun dia.

Nota de l'autor: Sols les majors idioteses són veritat

Gil Manuel Hernández
GENTRIFICACIÓ
I TURISTIFICACIÓ EN
LA FESTA
DE LES FALLES

048

AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

**«Tant una problemàtica
com l'altra tenen a vore
amb la qüestió de fons
de l'hegemonia de la visió
neoliberal de la ciutat
contemporània, que prioritza
a la iniciativa privada.»**

Els passats dies 28 i 29 de novembre va tindre lloc la XIX edició de les Converses Les Falles, al Peset, les jornades de reflexió que organitza cada any l'Associació d'Estudis Fallers (ADEF) conjuntament amb el Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València, i que compta amb la col·laboració del Gremi Artesà d'Artistes Fallers, la Junta Central Fallera, la Interagrupació de Falles de València, la Federació Premis de les Lletres Falleres, l'Associació Cultural Premi Iaraní, L'ETNO. Museu Valencià d'Etnologia, la Universitat Politècnica de València, la seu a València de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo i la Federació d'Instituts d'Estudis del País Valencià. L'ADEF, única associació valenciana reconeguda per la UNESCO (des de 2016) com a entitat consultora no governamental en matèria de patrimoni immaterial, proposava un debat, incòmode, però essencial, al voltant de com una festa de caràcter popular com les Falles afronta la pressió exercida per nous fenòmens com la gentrificació o turistificació, lligats als processos contemporanis de globalització neoliberal.

En la seua convocatòria de les Converses, des de l'ADEF es plantejava com el retorn a la «normalitat» després de la pandèmia ha posat en evidència les transformacions que ha experimentat la fisonomia de la ciutat de València. No es tracta només del tancament de botigues tradicionals o la desaparició de baixos comercials, sinó també de canvis demogràfics que van més enllà del centre històric, alhora que una creixent afluència de visitants, molts d'ells turistes, plantegen problemes de coexistència. A més

a més, s'afegia que la festa de les Falles no pot defugir una realitat que posa en qüestió tant l'arrelament al territori de la seua xarxa associativa com el desenvolupament normal de la festa: veïns expulsats del seu barri, comerços col·laboradors que desapareixen, turistes que desconeixen els codis elementals amb què se celebren els actes i rituals festius. En eixe sentit, la pregunta clau a fer era: com pot afrontar una festa (i una ciutat) que fa bandera de la seua singularitat i del seu caràcter de marca local l'amenaça d'este corrent uniformitzador?

Per a intentar respondre a esta complexa qüestió es tornà a convocar a un conjunt d'experts, professionals i representants de col·lectius fallers en dos taules redones obertes a la reflexió dels participants i del públic. La primera (28 de novembre), moderada per Carlos Navarro (periodista i faller) i amb el lema «Naufraguen

**Canvis demogràfics
que van més enllà del
centre històric, alhora
que una creixent
afluència de visitants,
molts d'ells turistes,
plantegen problemes
de coexistència**

les tradicions?», estigué dedicada als efectes sobre la festa de les Falles causats per la gentrificació als barris de la ciutat de València. En ella intervingueren Merche Simarro (presidenta de la Falla Lope de Vega), Hanna Fricke (consultora de marques i publicista), Antonio Pla (vicepresident de la Federació d'Associacions Veïnals de València) i Marisa Falco (artista fallera).

La segona sessió (29 de novembre), moderada per Neus Navarro (periodista i fallera) i amb el lema «El melic del món», es va dedicar a parlar de com afronten la festa fallera i la ciutat de València la pressió de la turistificació, amb la participació de Vicent Marco (periodista), Jesús Peris Llorca (faller de la comissió Ripalda-Beneficència), Paula Simó (professora del Departament d'Economia Aplicada de la Universitat de València) i Alberto Cabeza (exintendent de la Policia Local a Ciutat Vella).

En realitat, tant la problemàtica de la gentrificació com de la turistificació tenen a vore amb la qüestió de fons de l'hegemonia de la visió neoliberal de la ciutat contemporània, que dona prioritat a la iniciativa privada i a la disminució de la intervenció i regulació de l'Estat (i dels ajuntaments) en els afers urbans. Segons esta visió dominant, es destaca la importància de la llibertat econòmica i la propietat privada com a mitjans per incentivar el creixement i la innovació. Així mateix, se subratlla la competència de mercat com a factor per a assegurar un millor rendiment i eficiència en la gestió dels recursos urbans. Evidentment, este enfocament no està tan lluny de la possible privatització de serveis públics i de la promoció d'iniciatives privades en la planificació i desenvolupament urbà. Amb el model de ciutat neoliberal es busca fomentar l'eficiència econòmica i el creixement per damunt

de tot, el que genera efectes molt negatius com l'augment de la desigualtat social, que la ciutat es convertisca en un simple actiu econòmic, molt atractiu per als grans fons d'inversió i altres grans inversors privats, que al costat de la manca de regulació i control estatal, provoquen que la ciutat i la seua trama social consolidada pugui ser destruïda i devorada per fenòmens com la gentrificació i la turisticació sense límit, danyant profundament la convivència en els barris més exposats, dificultant les trames socials veïnals i, per descomptat, generant problemes per a l'estabilitat i regeneració de la cultura festiva local.

En eixe sentit, algunes de les conclusions de les Converses resulten plenament coherents amb els trets assenyalats de la ciutat neoliberal hegemònica. Així, en les dos jornades han aparegut qüestions com les dificultats que estan experimentant les comissions falleres enclavades en els barris on més intensa està sent la gentrificació i turisticació, especialment el centre i més concretament Ciutat Vella. Això implica la creixent presència de la cultura del macrobotellot i la festa consumista neoliberal (concerts a altes hores de la matinada, proliferació d'establiments efímers i de mercadets i barres d'explotació privada per a generar alguns ingressos a les comissions), la pressió del sector de l'hostaleria sobre l'espai públic urbà, el desplaçament de les poblacions locals, que fa que en les comissions falleres la major part dels seus components haja hagut de fugir d'uns barris amb preus estratosfèrics, a causa de la nova bombolla immobiliària, i plens de pisos turístics i botigues de franquícies globals. Un conjunt de circumstàncies que possibilita la degradació del teixit social i comercial tradicional, base històrica del suport de la festa fallera, i que també afecta molts artesans i artistes fallers que abans feien activa vida de barri i ara també desapareixen o s'han de traslladar a altres llocs.

A això caldria afegir la cada vegada major presència durant la Setmana Fallera d'un públic jove a obstinat als ritmes dels moderns festivals de música, amb un perfil de festa continua aliena a un interès real pels aspectes culturals i patrimonials de la festa fallera, especialment per les falles. Problemes com este, inseparables del culte a l'individualisme i al consumisme ferotge, fan que cada vegada hi haja una major desconexió entre la comissió fallera i el

**Un turisme desbocat
que satura i desgasta
la ciutat no millora les
coses, plantejant la
incòmoda pregunta
de si són les Falles les
que han d'adaptar-se
a este model neoliberal
de turisme o ha de ser
a la inversa**

veïnat, trencant-se així el lligam primigeni de la festa, concretat en la comunitat festiva celebrant, d'una manera semblant al que està passant a la festa de Gràcia de Barcelona, on els processos de gentrificació han expulsat a veïns de sempre, fent que la dimensió de la festa estrictament veïnal s'haja reduït en els darrers anys. Per descomptat, un turisme desbocat que satura i desgasta la ciutat no millora les coses, plantejant la incòmoda pregunta de si són les Falles les que han d'adaptar-se a este model neoliberal de turisme o ha de ser a la inversa, atesos els nivells assolits d'insostenibilitat turística i ambiental, amb els coneguts efectes nocius en ciutats com Barcelona o Lisboa, entre d'altres. La degradació de la festa fallera a una mena de parc temàtic nocturn aniria en eixa inquietant direcció, plantejant dilemes tan importants com si cal viure la festa o patir la festa.

Al costat d'estos temes apareix la qüestió de fons del model turístic de ciutat i el mateix model de ciutat, amb les conseqüències que es poden derivar d'unes urbs sotmeses a la crisi ecològica i energètica, amb el previsible encariment de transports i desplaçaments, amb l'impacte que això pot tindre en el turisme de baix cost, fins ara tan rellevant. Per descomptat, el model de festa fallera va lligat a el fet anterior, i depèn dels desitjos del col·lectiu faller i de les seues prioritats pel que fa a inclusió, activitats festives preferents i relació amb la resta de la ciutadania. Això implica reflexionar sobre la distància entre les comissions falleres amb més poder econòmic i projecció mediàtica i la resta, valorant si els suposats beneficis del turisme arriben a tothom per igual. Com es va vore en diverses intervencions en les Converses, resulta aleshores essencial plantejar-se el tema de la possible regulació per part de les institucions públiques de tots estos processos de gentrificació i turistificació que patix la ciutat i la seua principal festa. I, per contra, també es va posar damunt la taula la necessitat de fomentar la cultura de la falla en la mateixa comissió i la seua joventut, intentant fer participar a la gent de fora en actes més fallers d'arrel més tradicional. Al remat, estes reflexions convergiren en el repte per repensar la festa, així com el seu finançament i les seues dimensions, amb l'oportunitat de promoure una cultura festiva més sostenible i continguda, com foren les Falles sota els efectes de la pandèmia del covid-19, encara que després s'haja tornat el vell model de festa gegantesca i massiva.

En suma, les Converses Les Falles, al Peset han evidenciat unes situacions complicades i cada vegada més difícils de gestionar per a la festa fallera, el que exigix clarament altura de mires, reflexió sobre els processos de fons, i la decidida voluntat per part dels seus principals agents d'afrontar la realitat de cara i buscar possibles solucions.

Jesús Peris Llorca
UNA MIRADA
ANTIGA

Aquest article ha estat presentat al Premi Ajuntament de Benirredrà al millor article dels Llibrets de Falla de la Federació de Falles de Gandia any 2024.

**Un dels records més antics
que tinc de les falles és
el de passejar per València
amb mon pare i ma mare.
Aleshores passàvem
la setmana fallera al pis de
la meua àvia, al carrer Mare
Vella del Barri del Carme.
D'aquelles jornades mítiques
per a mi ve la meua passió
per les falles i també en
realitat pel Barri del Carme,
que sempre sentiré com
el meu barri original, malgrat
que hui sembla irreconeixible
i alié per les successives
gentrificació i turistificació
que ha patit.**

Però hui no vos vull parlar d'això sinó d'un record concret, molt poderós. Estem passejant, com deia, i en girar un cantó es distingeixen les llums potents que indiquen l'existència d'una falla. Jo ho assenyalo i demane que anem cap allà. Evidentment, era cap allà on anàvem, perquè una pacient repassada al *Turista Fallero* m'ha permés situar la falla en la Plaça de la Mercé, una de les falles clàssiques de la Secció Especial d'aleshores. Doncs bé, en girar el cantó el que recorde és un enorme cap que fa una ganyota grotesca i un poderós i irreprimible sentiment de terror. "Anem-se'n", "anem-se'n", cride. I en efecte, ens n'anem poc després. No recorde la reacció dels pares. Estarien divertits, potser. Sobretot pel contrast entre la decisió amb la qual havia assenyalat les llums i la plaça i la intensitat de l'espantada posterior.

No sé per què -o potser sí- en conèixer el lema de la falla d'enguany, *Mirades*, em va vindre al cap aquell moment, és a dir, vaig recordar aquella mirada meua a aquella falla prodigiosa. En realitat es pot dir que el que recorde és la meua reacció, a més d'una versió boirosa d'aquell remat molt més terrorífica sense dubte que l'original.

Així són les mirades dels xiquets i de les xiquetes: intenses i meravellades. I no només perquè el món és efectivament nou sinó perquè els límits de la realitat, els límits d'allò possible, són més amples. Per dir-ho amb un concepte dels que explique en les meues classes, el món de la infantesa, quan és reconstruït pels adults, té quelcom de realisme màgic. En ell, per exemple, un cap enorme amb una cara grotesca al remat d'una falla constitueix una amenaça efectiva. Podria cobrar vida en qualsevol moment i devorar el xiquet aterrit que se'l mira amb els ulls com a plats.

També és de veres a canvi que una vegada girat el cantó als braços del pare o de la mare, l'amenaça es desvaneix i ja es pot tornar a gaudir de la festa, a deixar-se arrossegar de manera plena per la música, per l'alegria, per les noves meravelles que proposa una altra falla en una altra plaça igualment impressionants però menys terrorífiques.

Els adults, després, podem reconstruir eixa mirada amb treball a través dels records. O podem intuir-la en altres xiquets i altres xiquetes que ja no som -que no podem ser- nosaltres. Però aquell món ens és definitivament alié, impenetrable. El món nostre s'ha desmiraculitzat, per dir-ho així. Les falles per grans i gro-

Així són les mirades dels xiquets i de les xiquetes: intenses i meravellades. I no només perquè el món és efectivament nou sinó perquè els límits de la realitat, els límits d'allò possible, són més amples

tesques que siguen ja no ens fan por perquè sabem amb seguretat que no cobraran vida. O potser sí que ens fan por, però per altres motius més realistes, perquè cada vegada són menys grotesques o perquè sabem reconèixer en el seu gegantisme la mateixa lògica que turistifica els nostres barris i la nostra festa i ens els torna, als barris i a la festa, cada vegada més aliens. Però a més, el que és encara pitjor, el que ens allunya definitivament d'aquell món de la infantesa on tantes coses improbables podien passar, és que quan la por és real i urgent no hi ha ja prou amb girar el cantó perquè desaparega. Entre altres coses perquè ja fa molts anys que no hi ha braços del pare ni de la mare que tinguen el superpoder absolut de fer-nos sentir que tot està bé, que estem definitivament fora de perill.

Alba Fluixà Pelufo
**MIRADES
DE FOC**

058

AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

Text poètic presentat al Premi Joan
Climent de l'any 2024.

**Mirades que es creuen sobre el foc
d'una festa que mor i renaiix
entre una cendra sempre canviant.
Mirades que encenen espurnes
quan les mans es toquen
i els llavis somriuen amb un goig
exaltat per la música i el ball.**

Mirades que contemplen bel·leses
efímeres i eternament gravades
en milers de retines que exploraren
amb fam de vida els carrers.
Mirades cansades però plenes
que guien tendrament,
mirades d'ulls grans i joves,
fetes de llum i de futur.
Mirades d'una festa que viu
amb el foc sempre al cor
i una flama en les pupil·les.

Patrícia Fuster Fort
MIRADES

060

AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

Text poètic presentat al Premi Joan Climent de l'any 2024.

A les mirades, secrets s'amaguen, en aquests ulls, històries s'entrellacen. El llenguatge silent de l'ànima es fon, quan dues mirades amb amor [s'abracen.]

A les mirades, de vegades s'amaguen ombres,
reflexos de lluites, errors i derrotes.
En aquests ulls, hi ha històries de batalles,
on les falles s'entrellacen a les notes.

A les mirades, es troben cicatrius,
marques d'ensopegades, lliçons apreses.
Les falles, com petjades fetes matrius,
ens recorden que som éssers ferits.

Una mirada pot parlar sense paraules,
revelar passions, alegries, pesars.
A les seves profunditats, es troben les llaures,
que el cor no gosa pronunciar.

A la mirada d'un nen, la sorpresa,
a la mirada d'un amant, el desig.
A la mirada de l'ancià, l'or,
d'una vida viscuda amb esforç i anhel.

Les mirades són ponts entre ànimes,
connexions màgiques, invisibles llaços.
Hi trobem refugi i calma,
en aquests ulls, trobem abraçades.

Però en aquestes mirades amb imperfeccions,
es troba la bellesa de la resiliència.
Doncs les falles són part de les nostres cançons,
de les nostres vides, de la nostra experiència

A les mirades, veiem la redempció,
la força de seguir malgrat les caigudes.
Les falles, lliçons en la creació,
ens guien cap a la saviesa compartida.

Així que no subestimis el poder
d'una simple mirada, tendra i sincera.
Doncs en aquestes llampades, pots comprendre
les emocions més profundes i veritables.

Per tant no tinguis por a mostrar les teves ferides,
en aquestes mirades, hi resideix la humanitat.
Les falles són part de les nostres vides,
i hi trobem la veritat i la claredat.

Aquest article ha estat presentat al Premi Ajuntament de Benirredrà al millor article dels Llibrets de Falla de la Federació de Falles de Gandia any 2024.

**És molt probable que,
si ens preguntaren quin
és el sentit més important
per a nosaltres, la majoria
contestaríem, sens dubte,
que el sentit de la vista.
Els altres, evidentment,
també són importants
i a ningú no ens agradaria
renunciar-ne a cap.**

Però la vista és el sentit que millor ens relaciona amb el nostre voltant, amb allò que anomenem la realitat. Sense la vista som incapaços de veure les coses com som i ens resulta més difícil ser autònoms a l'hora d'eixir al carrer, d'agafar un autobús o fer-nos una idea de com és un quadre de Picasso o de qualsevol altre artista plàstic. Els cecs, per exemple, han de fer un esforç complementari i ensinistrar altres sentits, com l'oïda o el tacte, per a suplir la relació amb l'entorn que proporciona la vista.

Per altra banda, l'ésser humà és, probablement, la criatura que més desenvolupada té la seua capacitat de veure l'entorn en les seues tres dimensions. Si fora per l'olfacte, fa temps que ens hauríem extingit com a espècie, perquè la gran majoria dels animals tenen aquest sentit molt més desenvolupat que els humans. El gust i el tacte són sentits complementaris que ens proporcionen també una gran informació i que són bàsics en algunes de les facetes i accions que realitzen en el dia a dia, com, per exemple, a l'hora de menjar o quan hem de transmetre emocions a través del contacte de les mans o les carícies i les abraçades.

Sense la vista podem sobreviure també amb una relativa qualitat que ens proporciona un desenvolupament dels altres sentits i un model de vida social basat en la solidaritat d'uns individus amb els altres. Però s'ha de reconèixer que la vista, per a la majoria dels humans, és un sentit bàsic per a la nostra forma de viure diària. I més encara si tenim en compte que amb els nostres ulls no només veiem tot allò que es troba fora de nosaltres, sinó que també, amb la mirada, expressem una visió particular i exclusiva de l'entorn.

La vista ha dotat els humans de la mirada, una mirada que sempre és individual i intransferible. Nosaltres no sols veiem un arbre, una flor o un gat, sinó que, alhora, hi afegim la nostra interpretació. Potser, en ocasions, de manera inconscient, veiem sense mirar, però la major part del temps ens la passem mirant tot el que ens envolta. I amb la mirada expressem l'opinió que tenim de les coses. Per això hi ha mirades d'acceptació i mirades de rebuig, mirades d'admiració i mirades de desdeny, mirades d'estima i mirades d'odi, mirades que ens provoquen goig i mirades que espanten, mirades de desig i mirades de menyspreu...

Els animals, sobretot els més evolucionats, són capaços també de mostrar-nos mirades i ningú no dubtarà que els gossos, per exemple, són capaços de transmetre'ns pena amb la seua mirada. Però crec que l'ésser humà ha sigut capaç de sublimar el

Nosaltres no sols veiem un arbre, una flor o un gat, sinó que, alhora, hi afegim la nostra interpretació

seu sentit de la vista per a dotar-lo, gràcies a la capacitat de raciocini del seu cervell, d'una mirada molt més profunda. Una mirada capaç de transmetre la bellesa d'un paisatge o l'emoció que ens provoca una determinada combinació de sons. Gràcies a aquesta mirada, la nostra espècie ha creat l'art i la música, entre altres moltes disciplines artístiques.

Observem, mirem i interpretem, analitzem i creem. La nostra mirada ha sigut essencial per a la creació de la nostra cultura. Si quan veiem una poma caure d'un arbre, ningú no es preguntaria, com ho va fer el científic anglès Isaac Newton, per què ho fa, sens dubte, no hauríem arribat al nivell de desenvolupament científic i tecnològic al qual hem arribat. La nostra mirada humana no és sols fotogràfica. Tot el que veiem, ho analitzem i ho valorem segons el nostre punt de vista. Per això, hi ha tantes mirades, tantes com individus de la nostra espècie i amb la nostra mirada, amb la de cadascú, hem sigut capaços de crear les més belles i excelses aportacions a la humanitat, però també les més horribles de les maldats.

Per això, jo preferisc les mirades dolces, les mirades que enamoren, les mirades que ens alegren, les mirades amb què compartim, les mirades que ens fan riure, les mirades innocents dels infants, les mirades que no s'obliden, les mirades de desig que ens acaricien i ens besen. Les mirades...

Abraham Sanjaime
UNA MIRADA
AL CEL

066

AC FALLA BENIOPA ———> GANDIA ———> 2024

Una constel·lació en astronomia, està formada per una agrupació convencional d'estrelles, la posició de les quals en el cel nocturn és aparentment invariable. Els pobles, generalment de civilitzacions antigues, van decidir vincular-les mitjançant traços imaginaris, creant així siluetes virtuals sobre l'esfera celeste.

En aquest cas parlarem del que els antics astrònoms van visionar en el cel i el sentit que li van donar a aquests punts de llum. En l'antiguitat, les constel·lacions servien per a guiar als navegants en la mar així com als pelegrins que decidien desplaçar-se d'un lloc a un altre. Existeixen unes estrelles que brillen amb més força que altres i que gracies a la imaginació d'uns grans filòsofs van decidir donar nom a eixe conjunt d'estrelles. D'eixa manera podem saber quin es el Nord, Sud o qualsevol dels punts cardinals, sols mirant el cel per la nit.

Però, i si li donem un vol de 360° a aquesta història i ens inventem la nostra pròpia constel·lació? Que vos sembla si dibuixem al cel una combinació de estrelles per a guiar-nos, en aquest viatge per el món faller? La constel·lació fallera a Gandia. Un viatge que ens faça ser millors fallers, amb una millor germanor, competència sana i sense cap tipus de manipulació de jurats. De segur que tu, per algun motiu estàs llegint aquestes línees, de la mà d'un llibret, estic segur que la teua curiositat va en augment, doncs, per que no pot ser aquest el teu camí?

Desgraciadament la vida dels essers humans no es eterna, i al llarg dels anys hem perdut grans fallers, grans homes i dones que ho van donar tot el que estava a les seues mans per aquest món que tanta passió els portava. Fallers marcats per èpoques, on les nostres festes no estaven al nivell que estan hui en dia, i que probablement si no fos per molts actes d'aquestes persones hui, no estarien on estem. Personatges com Josep Lloret o Tomás Femenia, son els clars exemples de viure una vida envoltada per les falles. Dos persones que ho van donar absolutament tot per aquest fascinant món. Uns altres com Paco Sanchis o Pep Lloret (fill), van treballar de valent tots els anys i encara que no passaren amb tanta força com els anteriors nomenats, sempre duïen un somriure que transmetia pau i germanor per on anaven. Per no oblidar una frase que em va quedar marcada al cor de per vida del meu amic Pep "sou únics amics, no teniu límit en aquesta vida, el límit es el cel".

Poc a poc i amb molta estima, treball i dolor, aquestos personatges van firmar un pacte amb la vida, per a ser eterns. Tindre un espai al cel, per a poder guiar-nos en aquesta aventura. La seua virtut, es la dedicació, la constància i l'esforç. Uns estels estan plens de passió per la cultura, la música i el teatre. Altes aporten també construccions d'edificis culturals i germandat.

**Un viatge que ens faça
ser millors fallers, amb
una millor germanor,
competència sana
i sense cap tipus de
manipulació de jurats**

Estels que componen amb cement sòlid la construcció de la nostra constel·lació. Doncs no son els únics, milers de estels grans i petits formen aquesta gran línia al llarg del nostre cel, alguns ploren en l'ofrena, altres brillen amb la cremà, o ballen cada vegada que senten el so de la dolçaina.

Estic segur que hi ha més estrelles, més personatges il·lustres, i no voldria ser jo qui digui a cadascú de vosaltres qui serien les seues estrelles al cel per a guiar en aquest meravellós viatge. Però si que puc dir que aquestes estrelles, i les que vulgueu afegir vosaltres, ens acompanyaran i tots junts, celebrarem les nostres festes josefines, any rere any, guiats i amb orgull de tindre la millor constel·lació del món.

I així com d'una idea antiga, podem dibuixar un nou camí, una nova direcció i qui sap, tal vegada en un futur llunyà el teu nom estiga escrit al cel com una estrella més. Lluita front a les irregularitats, sigues just, no deixes que ningú et prenga el pel i sobretot dona el millor de tu per aquest món que es el nostre, el món de les Falles a Gandia.

**Francisco Guzmán
de Gómez-Sellés**
**XELO. MIRADES
DE LLIBERTAT**

070

AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

**Havia deixat als xiquets
a l'escola a les 9.00 després
d'una agra discussió amb
Pepe, el seu marit. Va haver
d'aparcar de mala manera,
perquè arribaven tard.
Quan va tornar tenia una
multa en el parabrisa.
Ni tan sols es va molestar
a llevar-la i llegir-la.**

Va conduir fins al seu despatx i quan va arribar, el seu cap l'estava esperant; un nou encàrrec d'un projecte que caldria traure durant la setmana. Tots haurien de "posar-se les piles" i posar-se a treballar intensament, fins i tot més enllà de l'hora d'eixida.

—Bé, el dia no podia haver començat pitjor —va dir entre dents mentre encenia l'ordinador, i damunt en la setmana de falles. No, si veuràs com me les desbaraten.

Feia anys que no sabia el que era una mascletà, mai podia assistir, sempre treballant, plena d'obligacions. La cridà la seua amiga Esperanza

—Digues-me Espe, ... ací embolicada, com sempre... no podré anar, tinc treball extra... Bueno, que ho passeu bé.

Es tractava d'un sopar en la Falla. Un altre any més que no assistiria. «Bé, almenys guanyaré diners —es deia a si mateixa».

El següent dia, va ser quasi com l'anterior. Pepe seguia emmurriat, el cap no es conformava amb el que havia fet, volia més. A la meitat del matí va cridar a Esperanza:

—Hola, Espe. Estic farta. Això no és vida... Si clar, ja ho faig... Els xiquets, la casa, Pepe... Sí, sí. Qualsevol dia ho enviï tot a passeig...

Va arribar el divendres i la seua vida seguia sense solució. Només treballava; treballava per al seu cap, treballava per al seu marit, treballava per als seus fills. Eixe dia la va cridar el cap al seu despatx.

—Hem d'acabar este projecte, Xelo. No tenim més remei. Si no ens dona temps hui, haurem de quedar-nos el cap de setmana. «Són les Falles —pensava Xelo— i jo ací esclava de tot el món, això s'acabarà, això s'ha d'acabar»

A mitjan vesprada, esgotada, mirava l'ordinador. No ho podia suportar més. Es va alçar del seu seient, va prendre la bossa i sense previ avís va marxar. Va estar una estona llarga conduint per les carreteres, sense rumb, fins que va tornar a la seua casa. Pepe estava esperant-la.

—Quines hores! És que el teu cap no et deixava moure't o és que hi ha alguna cosa més?

Eixa insinuació va ser ja l'última. Va agarrar de nou la seua bossa i va eixir de la seua casa sense dir adeu.

L'endemà va aparèixer ja prop de la mitjanit. No hi havia ningú a la casa. Possiblement Pepe i els seus fills estarien en la "Cremà", xafardejant a tothom el mala mare que era abandonant als seus

Es va alçar del seu seient, va prendre la bossa i sense previ avís va marxar.

Va estar una estona llarga conduint per les carreteres, sense rumb, fins que va tornar a la seua casa

fills. Va agafar una maleta i l'omplí de totes les robes que va poder, de Pepe, dels xiquets i algunes robes seues elegants, d'oficinista i vestits jaqueta. Va eixir al carrer arrossegant la seua maleta. Semblava que s'anava de viatge.

La bullicia era important, les bandes de música, ja amb l'uniforme atrotinat i les corbates fluixes, seguien a les seues falleres tocant alegres fanfàrries i pasdobles. Les falleres conscients de ser el centre d'admiració de tot el món exhibien els seus pentinats i vestits amb coqueteria. Les comparses també lluïen les seues vestimentes. Tothom semblava molt feliç. Els xiquets, esvalotats, tiraven petards i a cada moment s'escoltaven eixordadores explosions. Els carrers de Gandia estaven abarrotades de gent que anava i venia buscant la Falla pròxima que anava a cremar. Les joves, en colles, es movien excitades darrere dels xics i els xics darrere d'elles. Parelles de la mà corrien per a no perdre's la crema de la plaça. Els avis s'abraçaven atemorits davant la gentada. Una traca va explotar i tothom va aplaudir. Va començar a cremar, van començar a elevar-se les flames, primer tímidament i a poc a poc van adquirir envergadura. Una dona darrere de la tanca arrossegava una maleta i espentejant al públic que s'amuntegava, demanava que la deixaren passar. S'acostava fins a la base del foc i després, en un moment, ràpidament va depassar la tanca i es va trobar a mig metre de la fogata. Els policies van córrer per a separar-la, però ella ja havia llançat la maleta al foc i va començar a cremar. La van prendre dels braços i la van conduir fora del recinte. Xelo els va dir:

—Per favor, abans de detenir-me, deixeu-me veure com crema el meu passat. El foc cremarà la meua fastigosa vida anterior.

I la van deixar veure com es cremava la seua maleta, i com es cremava la construcció que representava un vaixell i damunt un pirata amb un sabre a la mà i una sirena sobre el pal i com el vaixell s'afonava en el foc i no en la mar i sucumbia a les flames que assemblaven ones. Abans que la ficaren en el cotxe de policia rumb a la comissaria l'últim que va sentir va ser un munt d'aplaudiments, no sabia si perquè la falla s'esfondrava o perquè celebraven el seu valor.

Beatriz Palomares
HEM
GUANYAT

**- La més bonica de totes-
em va tornar a xiuxiuejar una
vegada més. Però aquella
vegada sonava diferent.
En separar les nostres cares,
vaig veure com els ulls li
brillaven com feia temps
i l'emoció amagava de brollar
redolant les seues galtes.**

Aquell ritual s'havia repetit des que feia quinze anys, la meua primera vegada a un escenari. I tot i que el folklore i les tradicions mai havien estat el seu punt fort, en veure'm allà dalt, gaudint i rient, semblava el fan incondicional que sempre m'havia demostrat al llarg de la meua vida.

Els seus aplaudiments sempre m'havien acompanyat, i el seu suport mai m'havia faltat, tot i que estigués a kilòmetres de distància. En acabar, sempre començava la telefonada amb aquella frase: “què, hem guanyat?” I la resposta venia a ser la mateixa: “ací no som nosaltres qui guanyem, sinó la nostra cultura”.

Perquè que en paratges tan diferents com Astúries, Alhaurín, Milà o Estrasburg puguen rebre un tast del nostre vestuari, la nostra llengua, la nostra música i sobretot, els nostres balls, era la millor manera de fer que tothom guanyés aquesta partida.

Al públic, les seues cares, els ulls ben oberts, i la seua ovació... em feien buscar entre la multitud aquella cara coneguda, el meu “cabet de perolet” que no decebia pel que fa a aplaudiments.

Deia que si nosaltres érem capaços de mantenir-nos, era gràcies a la nostra voluntat i perseverança, i que res ens separaria del nostre objectiu de continuar vius, garants de la nostra història.

Caldria afegir, actualment, que si podem seguir és gràcies a tots els tractaments mèdics i preparació física que fem durant tot l'any. Si semblen més professionals de l'esport que només persones a qui els agrada el ball!

Perquè no ens enganyem, poder fer una Jota de Banyeres o un Ball dels panderos, amb quaranta-cinc anys a les costelles... sembla més una aposta arriscada que un fet.

I és així, en buscar al voltant, quan m'adone que ja és impossible trobar-lo. Que aquells ulls no tornaran a creuar-me la mirada, i que la paraula “bonica” no ressonarà mai d'una manera tan plena.

Tot i això, trobe uns ulls menuts, uns somriures amagats rere unes manetes i uns petons llançats a l'aire que em fan emocionar.

Són els que ens donen l'energia, i quan, podem pujar-los a dalt d'un escenari, els que ens fan a nosaltres tremolar.

Cada vegada que comencen, encuriosits i encuriosides, a moure's al ritme del compàs, una xicoteta espurna s'encén al meu cor pensant “ara ja no podrà parar”.

**Deia que si nosaltres
érem capaços
de mantenir-nos,
era gràcies
a la nostra voluntat
i perseverança,
i que res ens separaria
del nostre objectiu de
continuar vius, garants
de la nostra història**

I quan els nervis, abans del seu primer ball, els fan dubtar de les seues aptituds i coneixements, els recorde que “ara ja hem guanyat”, i que de segur per a tot el públic, i especialment els seus familiars, són els que millor han ballat.

Coincidir amb elles i ells dalt d'un escenari, qui fa a penes uns dies t'agafaven de la mà per a caminar, i veure que ara ja et trauen tres pams d'alçada... potser necessitaré alguna crema més per a després de ballar, una que lleve anys i cruiximents.

Prompte seré jo qui comence a dir aquella frase, mentre acabe de posar manteletes i revise mocadors. “Els més bonics d'entre totes i tots”. I potser serà la meua veu la que escolten, però seran els ulls del seu iaio qui els veuran...

**Francisco Guzmán
de Gómez-Sellés**
**ODA
AL FOC**

Cremes la meua ànima, Oh, foc purificador,
 Abrases a quant visites
 Implacable quan t'excites
 et converteixes en un monstre aniquilador

Deixa'ns calfar la nostra ànima amb la teua cremor
 Inflama en la teua foguera les nostres cadenes
 Dona'ns el teu amor i crema les nostres penes
 Serveix-nos, per a reconfortar-nos, la teua calor

Veig ja, sublim, cremant La Falla
 El pirata sobre el seu vaixell naufraga
 Llepat per l'ona que es propaga
 La proa alçada, sotsobre davant la flama

Va calcinant l'obra el teu poder abrasador
 A poc a poc la construcció es deforma
 La cara, abans orgullosa, es transforma
 És sotmesa pel teu poder avassallador

La Falla s'esfondra, queda l'estructura
 El públic, expectant, vol la derrota
 El teu triomf, Oh foc enfervorit, explota
 El teu poder ha sotmès a l'escultura

Quan amb aigua et van sotmetent
 Tu també t'aclapares, oh foc feroç!
 destruïda de l'art, l'obra del teu ego
 Avives la brasa i et fas fosc

Mentre et vas sufocant sona l'himne
 Els nostres esperits ufans s'alegren
 escultures socarrimades només queden
 I tu, apagada, has complit els teus designis

Oh foc, gràcies et donem per renovar,
 cada any cremant fustes tallades
 ninots que reflecteixen passions anhelades,
 i els mals esdeveniments esborrar

Ara, queda, oh foc, un altre any esperar
 i que tornen a alçar altres artistes
 Altres grans obres d'art que existeixen
 perquè tu, oh foc, les pugues cremar

Laura Morant Peiró
MIRADES
D'ESPERANCES

080

AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

Text poètic presentat al Premi Joan
Climent de l'any 2024.

He tornat a recórrer aquells camins oblidats.
Intente agarrar el vol i tornar a caminar.
Una ombra fa presència enmig la claredat,
mirades s'entrellacen amb honestedat.

I el foc encén desitjos silenciats.
Mirades que acaronen les ànimes,
mirades tendres i acollidores,
són mirades que no necessiten paraules.

Un món darrere per poder somiar.
L'esperança de tornar a ser i estar.
Un nou vent que colpix sentiments.
Tendresa en els moments sense patiments.

Tornar a trepitjar mateix carrer oblidat,
per poder tornar-se a trobar.
Encendre la llum d'un rellotge aturat,
per pintar el futur de color daurat.

Mirades d'esperances de futur,
mirades optimistes de nouvinguts,
mirades que són llenguatge universal.
L'enyorança de tornar a ser i estar.

I un suau clam d'afecte.
Reprendre aficions i accions:
fer un simple passeig a vora mar
sense por al que diran.

Viure novament sense sofriment.
Oblidar el passat viscut.
Trencar el silenci colpidor.
Tornar a la vida alçar el vol.

Les mirades al passat se'n fan futur.
Al passat sols de reüll,
i somiar i albirar un nom món.
Tornar a començar. Poder caminar.

Abraçar sense por novament.
Somriure de cada retrobament.
Dormir tard i diferent.
Riure de tot i del mal temps.

Algú a casa somiant moments.
L'oportunitat de col·leccionar nous sentiments.
I les mirades que curen i abracen,
tornant-te a la vida quan menys les esperes.

Aventures compartides, i noves llàgrimes.
Nous consells, noves mans i nous hàbits.
Reinventar-se a cada colp d'ull.
Encendre el foc a cada pas.

Temps dolç i més madur.
Tu i jo també més adults.
Les mirades sense paraules,
estar i ser, i entendre's.

Amb les mirades emocionar-se,
amb el somriure reviure.
En el dolor abraçar-se,
amb el patiment reinventar-se.

Continuar somiant,
I anar caminant.
Mirar amb il·lusió
i, tornar a encendre el foc.

Moisés Faus Romero
MIRADES
D'ALERTA

084

AC FALLA BENIOPA ———> GANDIA ———> 2024

Portem varies setmanes amb els preparatius fallers, revisant i disposant tot el material necessari per a que tots els grups de treball tinguen tot apunt per a la nit de la cremà. Buscant recorreguts alternatius per a poder arribar a qualsevol punt de la ciutat en cas de ser necessari i no és gens fàcil. Si un dia qualsevol hi ha carrers que ja és quasi impossible poder arribar i hem de valorar altres accessos degut a les dimensions del camions, imagineu quan son falles...

A més de tot açò, cal tenir en compte els actes oficial de la junta, les visites de les FFMM de Gandia a totes les comissions, el recorregut del bateig, l'ofrena, la processó i els punts d'encontre per als distints actes, a tot açò hi ha que sumar les carpes que tallen carrers, els monuments fallers, totes les comissions al carrer, visitants i el tràfic rodat. La nostra ciutat es converteix en una gran festa per a tots i per als bombers en un autèntic caos, organitzat sí, però al cap i a la fi un caos.

El sol està al punt més alt, és migdia, la festa bull al carrer, l'olor a pólvora i el soroll dels coetets que tots els xiquets i d'altres més fadrinets fan esclatar es mescla amb el bullici dels visitants que gaudeixen dels monuments així com els passa-carrers dels falleres i falleres que acudeixen cap a la mascletà.

Al parc de Bombers de Gandia sona l'alarma i ens informen d'un incendi a una vivenda situada a un carrer del centre on possiblement hi ha persones atrapades dins la casa a causa del fum. Donem eixida a les dotacions 411, 451, 461 i 413 que son els vehicles necessaris per a aquest cas. Hi ha molta concentració de gent ja que s'acosta l'hora de la mascletà. Tot queda paralitzat al parc, les sirenes es posen en marxa, els rostres seriosos i el cap cavil·lejant per on han d'accedir per poder arribar el més aviat possible, tenint en compte el caos de la ciutat.

Per fi son les 14:00 i comença la mascletà, NO, no comença, on estan els bombers???

Estan treballant a un incendi. La gent que no ho sap comença a xiular i despacieniar-se, no saben el que està passant i per tant, tots culpen als bombers de que no comence. A quina mala hora es crema un pis, xe!!! Serà culpa nostra!!! Tingueu paciència, prou pena te al qui se li crema la casa... A més la situació es fa insostenible, som els que som, ni un més, però si molts menys, estem molt baixos de personal per les males gestions de la direcció. Però tranquils, allà on ens requereixen acudirem i farem tot el que cal per ajudar.

Per fi arriben els bombers a la mascletà, ja pot començar... Encara que estem esgotats, som quatre companys, els mateixos que hem treballat abans i ara tornarem a donar el millor de nosaltres, encara que la gent no entén la situació, a tots ens agrada la festa fallera. L'acte ha acabat sense cap incident, tots segueixen amb les seues programacions festives i ningú repara en l'esgotament físic i la tensió que hem viscut uns minuts abans. La festa continua per a uns i la feina continua per als altres.

Arriba la gran nit de la cremà i els bombers no descansen, i quan dic que no descansen és així, es requereix a tot el personal, tant al que està de guàrdia com qui te el seu dia lliure, així que tots els Bombers del Consorci Provincial de València estan disponibles aquesta nit.

De nou tensió per a que tot transcórrega sense incidents, que tots els monuments es cremen a l'hora i a diferents punts de la ciutat, que les flames sols devoren el que els fallers han triat per renovar aquest any. Els fallers criden contents i enjogassats esperant que entrem a la seua provocació i els arruixem un poc amb la manguera, nosaltres en debatem entre la concentració i les ganes de fer-los entendre que també volem festa, així que encarem l'aigua a la falla, després a les façanes per refrescar i de nou a les flames de la falla, però pel camí, se'ns desvia un poc i refresquem el personal que crida d'alegria. En unes hores tot s'acabarà, els carrers estaran nets i clars i la nostra feina tornarà a ser un poc més àgil, que no més fàcil.

Com a faller és un plaer poder gaudir d'aquesta festa tant vestit de faller, com de bomber amb l'equipament de intervenció. Es pot veure d'una manera privilegiada el que és el món de les falles, ja que la festa Josefina es viu des de dins i al mateix temps des de la feina.

Què seria de les falles sense bombers?...Qui estaria ahí, si passara el que ningú desitja???

Gaudim ara que podem i com diuen eixes paraules que fa que la pell se'ns pose de gallina "SENYOR PIROTÈCNIC JA POT COMENÇAR LA MASCLETÀ"

Patrícia Fuster Fort
LES FALLES
DE VALÈNCIA:
UNA TRADICIÓ
QUE NO AGRADA
A TOTHOM

088

AC FALLA BENIOPA ———> GANDIA ———> 2024

**Començaré contant
una anècdota personal:
No m'agrada la paella
valenciana, ale ja ho he dit.
No és que em disguste un
poquet, no, és que l'odie
profundament. Quan era
menuda menjàvem paella
quasi tots els diumenges
a la caseta i feta a llenya,
que segons els experts,
és com millor està.**

Les mans de les cuineres, també expertes, no podien ser millors, ma uela i ma mare, però a mi senzillament no em deia res el gust del fesol verd i el garrofó i cada cullerada d'arròs era un suplici a passar-me amb mig got d'aigua. Resultat final, mal de panxa una estoneta i altre diumenge passat. Dit açò, després tornaré.

Les falles de València són, sense dubte, un dels esdeveniments més icònics i esperats de l'any per a molts valencians. No obstant això, hi ha qui, sense tindre l'amor cec que professem els fallers i que te la mateixa relació que jo amb la paella, observa aquesta festa amb una mirada crítica i desencantada. És cert que les falles tenen una llarga història i que molta gent les celebra amb passió, però val la pena preguntar-se si aquesta tradició ha evolucionat per millorar la vida de tots els ciutadans o si, en realitat, només beneficia alguns sectors de la societat.

Un dels principals inconvenients que trobem a les falles és l'enorme quantitat de diners que s'inverteix en aquesta celebració. Les monumentals falles, amb les seves figures impressionants i els focs artificials que il·luminen els cels, representen una despesa massiva. Mentre que alguns argumentarien que això genera ingressos per a la ciutat, és necessari preguntar-se si aquestes despeses són la millor manera d'invertir els recursos econòmics.

A més a més, no podem oblidar l'impacte ambiental que les falles tenen. Les enormes quantitats de fusta, cartó i altres materials que es consumeixen per a la construcció dels monuments són perjudicials per al medi ambient. Per no parlar dels muntons de fem i deixalles que es produeixen cada vegada que hi ha una macro-festa com son les falles, gots, papers, brutícia, etc. Amb la creixent consciència ambiental, sembla que les falles no estan alineades amb les prioritats actuals de sostenibilitat i conservació.

Per altra banda, l'aspecte social de les falles també planteja interrogants. Els excessius consums d'alcohol i els comportaments poc cívics que es donen durant aquesta festa no són precisament exemples de comportament responsable. Això pot crear un ambient incòmode i fins i tot perillós per a moltes persones, especialment per aquelles que no comparteixen la passió per aquesta celebració.

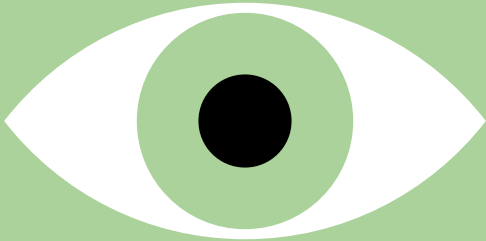
Enormes quantitats de fusta, cartó i altres materials que es consumeixen per a la construcció dels monuments són perjudicials per al medi ambient. Per no parlar dels muntons de fem i deixalles que es produeixen

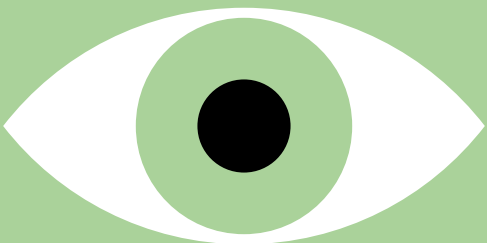
Carrers tallats, carpes per cada cantó, paradetes de bunyols a cada vorera, terrasses de bars de gom a gom i una marabunta de gent a tot arreu fan les mil delícies d'aquells que han d'arribar a treballar els dies de falles, comprensible totalment que la gent que no li agraden les falles, les odie profundament, igual que em passa a mi amb la paella, i si poden vulguen pegar a fugir fora de la ciutat.

En resum, les falles de València podrien ser reconsiderades des d'una perspectiva més crítica i reflexiva. És fonamental que les tradicions evolucionen amb el temps i que es prenguin decisions conscients per garantir el benestar de tota la comunitat. Potser ha arribat el moment de repensar la magnitud i els aspectes més controvertits d'aquesta festa, amb l'esperança de construir una tradició més inclusiva, sostenible i respectuosa amb el nostre entorn.

Mentre això arriba, farem un glopet d'aigua uns pocs dies a l'any, mal de panxa una estoneta i altres falles passades.

Benvolguts xiquets i xiquetes, fallers i falleres

AC FALLA BENIOPA —————> GANDIA —————> 2024

Vull aprofitar que em donen l'oportunitat de escriure-vos per convidar-vos a passar les nostres més volgudes festes, les falles, al nostre casal.

M'agradaria passar tots i cadascun dels actes junt a tots vosaltres, i m'encantaria que vinguéreu a gaudir de la cavalcada, de les mascletades, dels dies de falles amb la música i el coets i com no, a ballar la *Campanera* en arribar a la plaça, tots junts amb l'alegria i el somriure a les vostres cares.

Sols hem queda dir-vos com d'orgullosa n'estic per ser la primera presidenta infantil de la nostra comissió i espere que eixe orgull i la meua il·lusió vos contagie a tots i siga vostra també!

Que visquen les falles i que visca la falla Beniopa!

***Iratxe
Montalban Goñi
REINA
DE LA FALLA
INFANTIL***

***Marta
Martínez Gilabert
REINA
DEL FOC
INFANTIL***

***Martina
Moncho Bañuls
REINA
DE LA FESTA
INFANTIL***

***Irene
Jorda Santos Juanes
REINA
DE LA
POESIA
INFANTIL***

Aina
Aparisi Ferrer
PADRINA
INFANTIL

África
Montalbán Goñi
PADRINA
INFANTIL

***Miquel
Miñana Romero
FILLOLET
INFANTIL***

108

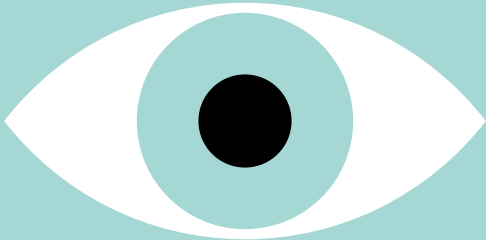

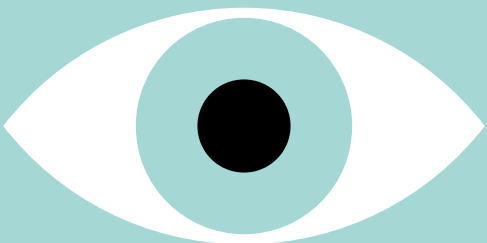
***Martín
Vall López
FILLOLET
INFANTIL***

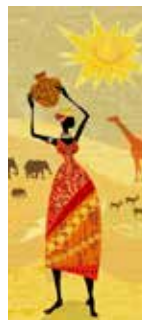
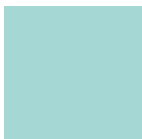

***Beltrán
Pastor Sabater
FILLOLET
INFANTIL***

WAKA WAKA AÇO ES ÁFRICA

Monument infantil

WAKA WAKA AÇÒ ÉS ÀFRICA

118

Artista

Dora Piles

Versos

Jesús Garcia Cànoves

A Gandia ha tocat la grossa
i Vicent té participacions,
no és poca la “pasta o brossa”
i vol complir velles il·lusions.

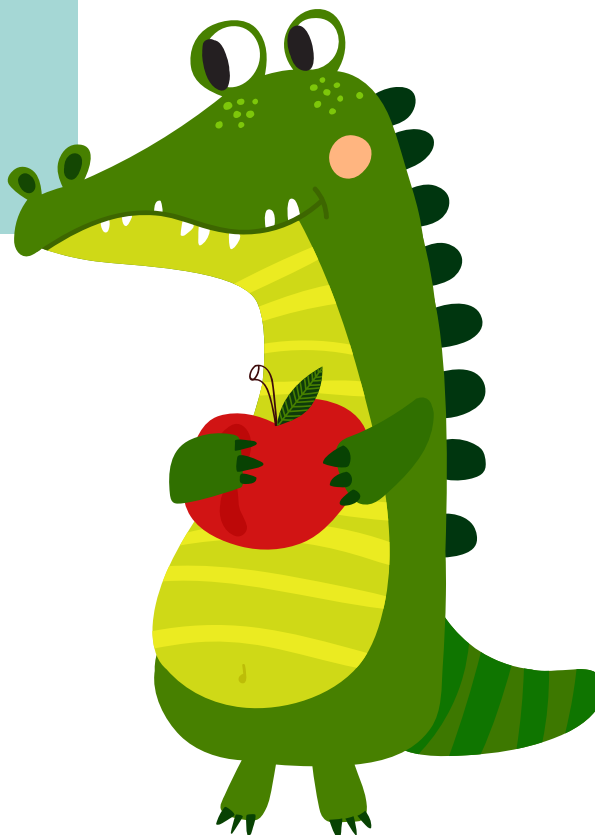
En primer lloc anirà a visitar
el paradisiac continent africà,
això és el que ací va a contar
i la falla infantil representarà.

Amb un jeep de quarta mà
llogat a un paísà espavilat
el viatge Vicent començarà
amb un guia experimentat.

En una cabanya de palla
set dies viu amb morenets,
junt a la tribu canta i balla
passant uns dies distrets.

Va de safari pels voltants
on veu multitud d'animals,
nada en aigües refrescants
junt a paisatges relaxants.

Gaudeix de menjars típics
que li preparen amb gust,
observa concursos hípics
fugint del lleó robust.

Primer dia

Açò va de bo! i no és al trinquet
hui inicia l'aventura Vicentet

Comença els preparatius del viatge
omplint una motxilla i una maleta,
un bon pa atapeït de companatge
acompanya una cantimplora plena,
pel camí va contemplant el paisatge
xerrant amb el xofer de la furgoneta,
que el porta com a únic passatge
fins Algecires on puja a la barqueta.

Tota la nit la passa al vaixell
dormint en l'estreta cabina,
doncs el transport és prou vell
i fora no es veu res per la boirina,
al despertar es llava en un llibrell
atapeït d'un aigua cristal·lina,
desembarca i es compra un capell
doncs el sol ja ix per la colina.

S'agència un vehicle a motor i se'n va a un poblat acollidor

AC FALLA BENIOPA
→ GANDIA
→ 2024

En primer lloc busca un concessionari que oferte bons vehicles d'ocasió, no busca que siga un bonic Ferrari ni un cotxe de caire estrafolari d'eixos que causen gran sensació.

Pel preu que li demana l'encarregat podria comprar un autobús sencer, es decideix per un jeep esgavellat que troba al magatzem arraconat i que havia pertangut a un missioner.

Carrega tot el nombrós equipatge posant rumb al poblat africà, allí tindrà tots els dies hostalatge mentre dure l'emocionant viatge que ha triat Visant, el nostre paísà.

Aplega al lloc a meitat vesprada esperant-lo una família completa, els regala una bona sobrassada per menjar al fi de la jornada celebrant una amistat de bestreta.

Tercer dia

Completa un dia sencer de safari
utilitzant la sabana com a escenari

Hui li han preparat un safari
visitant la sabana africana,
ixen quan el sol està amagat
i va a començar la matinada,
el paisatge és impressionant
mai s'ho haguera imaginat,
columnes d'elefants caminen
entre arbres i terreny despullat,
algun lleó, tigre o guepard
passeja majestuós per allí,
no es cansa de fer fotografies
de flora i fauna preciosa,
observa un grup de monos
que fa cridòria escandalosa.

Paren a la rasera d'uns arbres
per menjar-se el pícnic preparat,
mentre uns xiquets juguen
amb un goril·la que han trobat,
després prenen un fresc bany
en un riu d'aigües clares,
on uns enormes hipopòtams
es refreguen en verdes vares,
més cansats que una mula
agafen el camí de tornada,
Vicent està molt satisfet
de com ha eixit la jornada.

Quart dia

122

Cansat del safari d'ahir
agafa dia lliure sense sortir

Desperta cansat com una mula
a la que li han pegat pallissa,
esmorza ou fregit amb angula
arrimat a l'ombra de la bardissa.

No eixirà del tranquil poblat
al que visitarà d'immediat.

Hi ha animals solts per tot arreu
amb els que s'hi torba la canalla,
estan domesticats com es veu
no necessiten el cop de la tralla.

Uns xiquets juguen amb un goril.la
i un cocodril que tanca la pupil.la.

Mentre una xiqueta bressola
una cria de guepard pel camí,
uns altres al pati de l'escola
utilitzen la girafa com trampolí.

També hi ha qui vol ser guerrer
dansant al ritme del tamboriner.

A la porta de les cabanyes
troba les dones del poblat,
mostren molt bones manyes
amb manualitats i picar blat,

Els majors de la tribu de cacera
o batent cereals en la seca era.

Cinqué dia

Troba una persona excepcional
de visita a l'hospital regional

Hui va per nassos a la capital
doncs un xiquet es troba mal.

Han vingut a buscar-lo a la cabanya
perquè un negret s'ha pegat castanya.

Ha caigut d'un arbre frondós
i està molt dolorit i plorallós.

A l'aplegar a l'hospital de la regió
li fan una completíssima exploració.

Té una fractura del peu dret
s'ha "d'escaiolar" l'angelet.

Dins la consulta s'emporta sorpresa
al veure qui atén amb tota senzillesa.

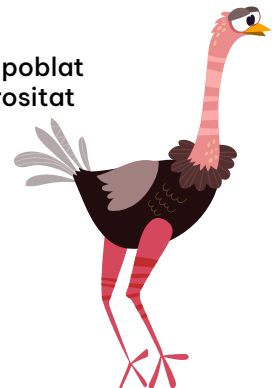
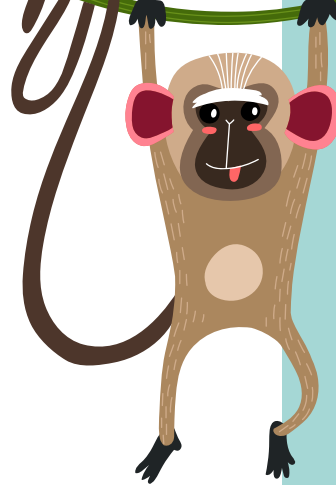
El doctor Cabanas en persona
està curant per aquesta zona.

Li arregla el peu trencat
amb la seua gran habilitat.

Una vegada curat van per la població
on visiten l'escola, la granja i estació.

Ja per la vesprada tornen al poblat
on li agraeixen la seua generositat

Ara a dormir, demà serà altre dia
on podrà passejar per la praderia.

Sisé, seté i huité dia

124

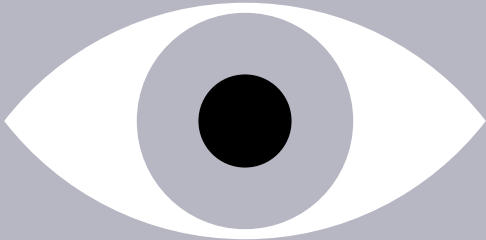
Passejant per la sabana africana
li passa volant la resta de la setmana

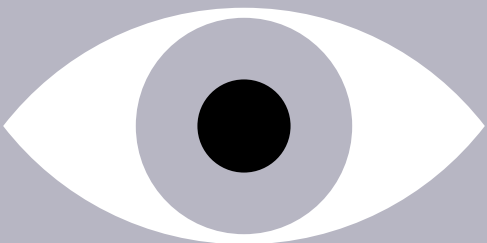
Gaudeix com un xiquet
visitant la sabana africana,
va per on li dona la gana
acompanyat per un negret
que se fet un bon amiguèt,
nada en rius cabalosos
amb hipopòtams voluminosos,
fotografia molts animals
amb aparells professionals
quan passen majestuosos.

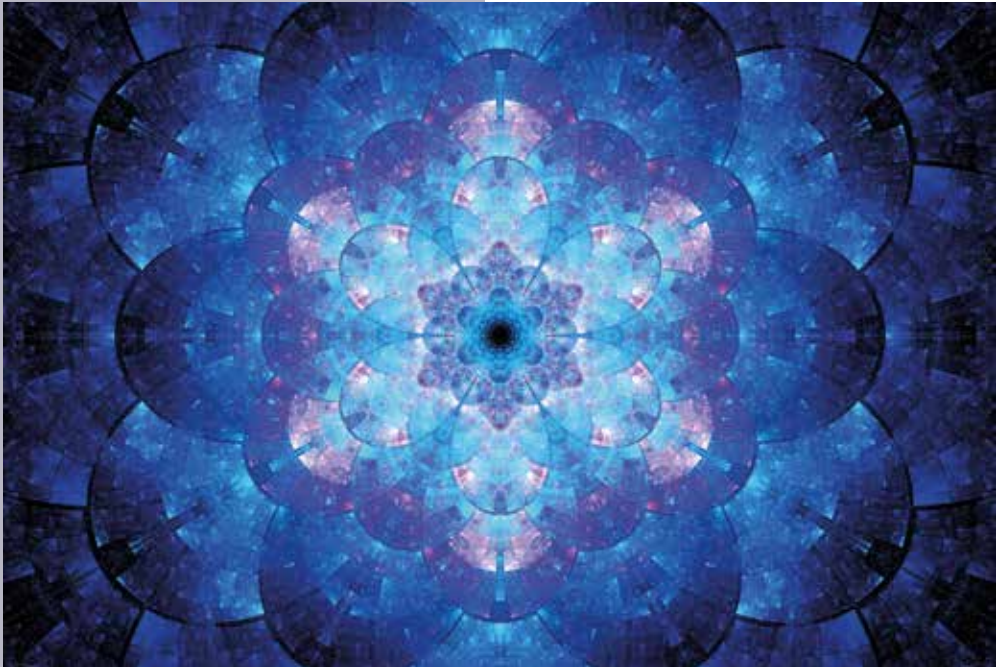
El viatge desitjat ha acabat
i té que tornar a Gandia,
s'acomiada de la companyia
i de la gent de tot el poblat
que tan bé l'han tractat,
l'explicació tanquem també
esperant li agrade a vostè,
vinga a veure el monument
que en març farà naixement
per la nit del dia quinzé.

- 1. Òptica. Instrument òptic consistent en un tub dins el qual hi ha fragments de vidres acolorits i miralls disposats de manera que apareix una figura de simetria radiada que varia il·limitadament en agitar-lo.**
- 2. Figuradament. Successió de coses varies i multicolors, d'impressions o de sensacions que canvien ràpidament.**

Així és com els nostres menuts veuen les falles, amb colors, imatges convulses, formes estranyes que canvien cada any o a cada moment a la seua imaginació i amb il·lusió, molta il·lusió. Sense filtres ens han explicat què és el que més els agrada de ser fallers i com voldrien que fora la seua falleta. Pareu atenció artistes fallers perquè la cosa es complica i els nostres menuts estan molt exigents...

El que més m'agrada de ser fallera és anar a sopar al casal, vestir-me de fallera, el festival musical infantil i la cremà de la falla. M'agradaria una falla amb molt de color i molts ninotets. MARTINA MONCHO BAÑULS, 8 ANYS.

M'encanten les falles perquè puc tirar coets, donar caramels a tots i vestir-me de fallera. El meu somni és ser reina del foc per a cremar la falla i tirar una mascletà i ser reina de la falla per estar en tots els actes. La meua falleta vull que siga amb papallones volant i fades del bosc de colors morat, blau i groc. IRENE GASPÀR FUSTER, 8 ANYS.

Un dels meus dies preferits és la nit de les Albaes, m'ho passe pipa amb tota la gent de la meua falla anant de casa en casa, escoltant les cançonetes que canten a les reines i sobretot gaudint de la picaeta: dolç, salat i beguda de tota classe! Quines ganes que arribe eixe dia! Us conte açò, perquè les falles no són sols uns ninots, són molts moments, actes i molta il·lusió. Si he de triar un ninot per a la meua falla que em represente, seria: Un gos salsitxa! IRENE JORDÀ SANTOSJUANES, 9 ANYS.

M'agrada vestir-me de fallera, els passa-carrers, la música, tirar coets i jugar amb els meus amics. M'agradaria que el monument tractés de pintors famosos amb les seues obres més conegudes, perquè m'encanta l'art i la pintura. MARTA GILABERT MARTÍNEZ, 8 ANYS.

El que més m'agrada de ser fallera és tirar coets i castells, jugar amb els amics i ballar als festival. Vull una falla de Disney amb Minie i Mickey! AINA APARISI FERRER, 5 ANYS.

El que més m'agrada de les falles són els passa-carrers. Vol-dria que la meua falla tinguera moltes plantes i flors i molts éssers vius. LLUNA MONCHO SUBIELA, 10 ANYS.

Anar caminant tots junts i que tots ens miren, anar en la banda de música i tirar molts coets, això és el que m'agrada de ser faller. Jugar amb els amics de la falla i els ninots del monument. M'agradaria que la falla tinguera dinosaures i estrelles, perquè m'agraden molt, que fora de Jurassic world. ALEIX BAÑULS CARBO, 7 ANYS.

M'agrada vestir-me de faller perquè m'agrada anar amb la banda de música darrere. Quan vaig néixer vaig pensar per què no ixc en una banda de falles, i vaig dir doncs em trie Beniopa i ja està. Voldria als jugadors del Reial Madrid de ninots de falla i als super herois Batman, Flash, Iron Man i Superman, perquè són els que més m'agraden. ALVARO SOLBES ESTREMER, 5 ANYS.

M'agraden les falles perquè vaig amb els meus amics i tirem coets sense parar, també perquè acompanye a Marta, la reineta del foc. M'agradaria una falla plena de personatges del futbol. MARTIN GADEA BRAVO, 9 ANYS.

**AVENTURA
A LA SABANA**

**Hi havia una volta,
en la preciosa ciutat
de Gandia, on cada any,
al març, els carrers es
vesteixen de color, música
i alegria, un xicotet barri
anomenat Beniopa. Eren les
Falles, una celebració única
que atreia gent d'arreu.
Però aquesta vegada, alguna
cosa màgica estava a punt
de succeir.**

En el cor del Barri del Beniopa, on les llums de colors il·lumina-ven els estrets carrers empedrats, vivia un xiquet anomenat Alejandro. Encara que li encanten les Falles, el seu cor també somiava amb aventures llunyanes. Un dia, mentre explorava un mercat artesanal, va descobrir un objecte peculiar en un dels llocs d'antiguitats: una llàntia màgica. La va comprar per pocs diners, doncs estava un poc rovellada i pareixia que no valia res. Però tant si val, a ell li va semblar molt interessant.

En fregar la llàntia amb entusiasme, va aparèixer un geni amigable que li va concedir un desig. Alejandro va pensar en alguna cosa extraordinària: volia que la seua Falla preferida cobrara vida i el portara a un lloc llunyà i emocionant. De sobte, la Falla de Beniopa va brillar amb llums màgiques i, en obrir i tancar els ulls, Alejandro es va trobar al cor d'Àfrica.

Va aterrar a la sabana, envoltat d'altres herbes i animals curiosos, molt diferents als que ell coneixia a les terres valencianes. A la llunyania, va veure una manada d'elefants que s'acostava, i entre ells, una lleona majestuosa anomenada Asiak. La lleona el va rebre amb un gran somriure i li va contar mil coses sobre la meravellosa terra de la qual era reina.

Junts, Alejandro i Asiak van explorar la selva, van conèixer uns micos simpàtics i van ballar al ritme dels tambors africans. Asiak també li va ensenyar a Alejandro la importància de cuidar la natura i respectar tots els éssers vius, li va explicar com era viure a la sabana africana, feia calor i de vegades et piquen els mosquits, però el paisatge i els animals que allí conviuen ben bé pagava la pena.

Mentre els nous amics recorrien la selva africana, van descobrir un lloc màgic anomenat "L'Arbre de les Històries." Aquest arbre majestuós, ple de fulles brillants, guardava les històries de tots els llocs del món. Cada fulla representava un lloc diferent i contenia els somnis i les aventures de les persones que hi vivien.

Intrigats per la màgia de l'Arbre de les Històries, Alejandro i Asiak van decidir compartir les seues pròpies històries. Alejandro va parlar de les Falles de València, dels monuments de cartó-pedra que s'enlairaven cap al cel i de la cremà final que il·luminava la nit amb flames dansarines.

Asiak, a la seua vegada, va explicar com regnava sobre les terres africanes, protegint la seua manada i mantenint l'equilibri

En fregar la llàntia amb entusiasme, va aparèixer un geni amigable que li va concedir un desig. Alejandro va pensar en alguna cosa extraordinària

de la natura. Les històries van crear un lligam encara més fort entre València i Àfrica, i l'Arbre de les Històries va respondre amb un centelleig especial.

Amb cada paraula que deien, el centelleig es convertia en petites llums que flotaven al seu voltant, com si l'Arbre de les Històries volguera immortalitzar aquesta amistat màgica. Aleshores, l'Arbre els va concedir un regal especial: un record de la seua trobada que podrien portar amb ells per sempre.

Així, Alejandro i Asiak van rebre dos petits medallons: un amb la silueta de la Falla de Beniopa i un altre amb la imatge majestuosa de Asiak a la sabana. Quan van mirar els medallons, van veure com es connectaven amb una lluentor especial, simbolitzant la unió entre els dos mons tan diferents.

Amb els seus nous records màgics, Alejandro i Asiak van continuar la seua aventura per la selva, compartint rialles i aprenentatges. Quan va arribar el moment de dir adeu, van prometre tornar a trobar-se cada any, durant les Falles, per recordar la màgia de la seua amistat i compartir noves històries.

Després d'un dia ple d'emocionants aventures, Alejandro va expressar el seu desig de tornar a València. Asiak, agraïda per la nova amistat, el va acompanyar de nou a través de la llàntia màgica. Quan van tornar, la Falla de Beniopa va tornar al seu estat original, però ara tenia un toc africà: estava decorada amb colors i símbols que recordaven l'experiència d'Alejandro a la terra d'Asiak.

Des d'aquell dia, cada any, durant les Falles, la Plaça de Beniopa recordava la connexió especial entre Gandia i Àfrica i misteriosament en alguns racons de la plaça apareixien alguns símbols africans, que en cremar la falla, brillaven lluent en la foscor.

I així, la història d'Alejandro i Asiak es va convertir en una llegenda que es contava durant les nits de Falles, recordant a tots que la màgia de l'amistat pot unir fins i tot els llocs més llunyans del món.

LES FALLES MÀGIQUES DE L'ÀFRICA

136

AC FALLA BENIOPA ———> GANDIA ———> 2024

Hi havia una vegada, a la sabana africana, un petit poble anomenat Zafarilandia. Els habitants d'aquesta regió celebraven una festa anual coneguda com les Falles Màgiques. En aquesta festa, els membres de la comunitat es reunien per construir falles impressionants, cada una amb un poder màgic.

L'encarregat de crear les falles era el savi del poble, Mufaro. Mufaro coneixia els secrets de la natura i sabia com incorporar-los a les falles per donar-los un toc màgic. Aquest any, va decidir incorporar elements de la fauna africana a les falles.

Una de les falles estava dedicada als elefants, amb una torre alta feta de troncs d'arbres. Una altra falla representava els lleons, amb flames que semblaven dansar com les flames d'una foguera salvatge. La tercera falla era una oda a les girafes, amb un coll llarg que s'alçava cap al cel.

La nit de la festa, la comunitat es va reunir al voltant de les falles màgiques. Les llums brillaven, i l'aire es va omplir de ritmes africans. De sobte, les falles van començar a cobrar vida. Els elefants semblaven moure's, els lleons rugien i les girafes semblaven ballar al ritme de la música. Era com si la sabana prengués vida a través de les falles màgiques.

Des de llavors, cada any, Zafarilandia celebrava les Falles Màgiques amb entusiasme i alegria, recordant la màgia que les falles portaven al seu poble.

Preguntes

Què és especial de les falles a Zafarilandia?
Qui és l'encarregat de crear les falles màgiques?
Quins elements de la fauna africana es van incorporar a les falles?
Com es va sentir la comunitat quan les falles van començar a cobrar vida?
Què simbolitza cada falla màgica?

Sopa de lletres

Paraules per cercar: Àfrica, troncs, girafes, elefants, ritmes, mufaro, falles, màgica, savana i màgia

B	A	S	D	F	G	H	S	J	K	L	P	O	I	U	R	E
E	S	D	F	G	H	L	A	W	V	R	I	T	M	E	S	L
N	R	M	A	G	I	A	V	G	O	S	C	V	L	E	A	C
I	A	F	S	F	B	O	A	F	A	L	L	B	F	L	Q	E
F	M	Q	R	T	R	O	N	C	S	C	O	A	H	E	R	T
A	A	U	S	D	A	I	A	S	V	S	R	A	O	F	U	P
R	G	R	F	R	S	V	C	Q	T	I	U	E	L	A	O	I
A	I	S	H	A	F	S	J	A	G	S	F	J	A	N	N	M
I	C	A	S	A	R	B	E	M	I	L	D	Z	X	T	B	V
G	A	V	B	N	M	O	T	E	F	A	L	L	E	S	E	C
A	R	C	T	I	C	M	O	N	K	E	Y	S	T	R	A	X

Encreuat

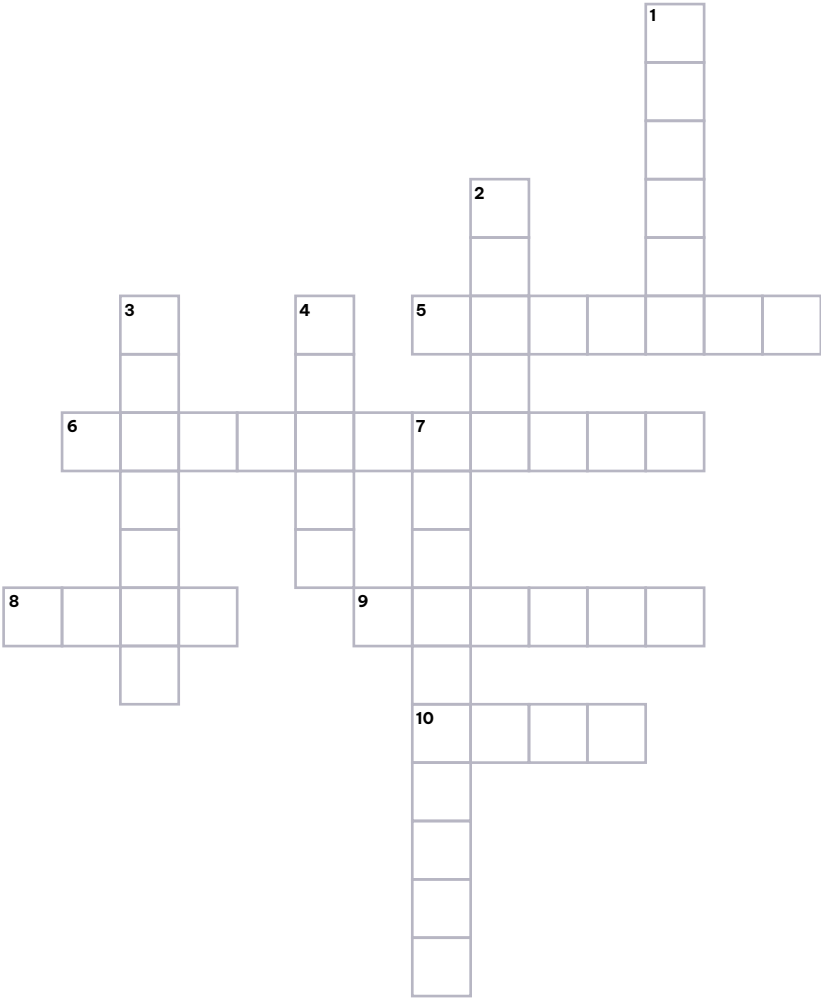
Verticals

- 1. El seu coll és moooolt llarg
- 2. Al desert i a Xàtiva en fa molta
- 3. És el felí més ràpid
- 4. De vegades hi ha aigua al mig de desert
- 7. Ha escrit el poema Mirades de Foc

Horitzontals

- 5. Dumbo va ser el més famós
- 6. Ha escrit l'explicació de la falla
- 8. Et pot enroscar i engolir sencer
- 9. Una de les tribus més conegudes d'Àfrica
- 10. És el rei de la selva

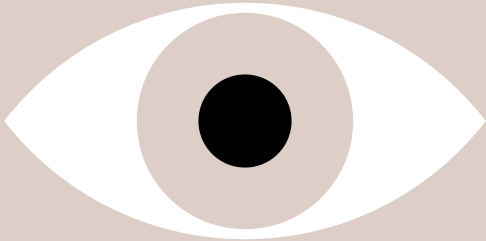
AC FALLA BENIOPA → GANDIA → 2024

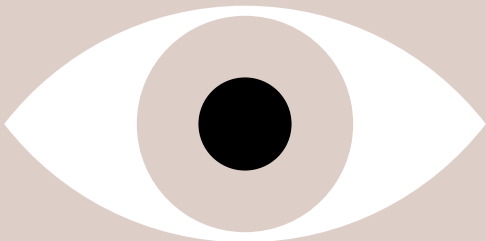

Laberint

Ajuda al nostre amic a arribar a la seua caseta. Dona-li color com més t'agrade!

Laura Romaguera Miñana
Soraya Sanchis Moreno
MANTENIDORES
INFANTILS

Anna Huerta Brines
Maria Fornés Fernández
MANTENIDORES
MAJORS

145

AC FALLA BENIOPA — GANDIA — 2024

Presidència

President
Juan Creix Barrionuevo

Vicepresident
Jaqueline Miret Diaz

Àrea de secretaria i Relacions publiques

Secretaria
Lidia Miret Martínez

Vice-secretaria
Marlen López Martín

Delegada de dones
Raquel Castellà

Protocol
Jaqueline Miret Diaz

Àrea econòmica

Tresorera
Monica Romero

Lotera
Inmaculada Moratal Sanz

Delegat de quotes
Javier Ferrairó Soldevila

Àrea de cultura

Delegada de Llibret
Patricia Fuster Fort

Equip de llibret
Jesús Garcia Cànoves
Francisco Martínez Chover Carlos
Marco Martí
Pep Morant Sequí
Joanjo Reig Fuster

Delegada de teatre
Marlen López Martín

Delegat d'emissió
Jose Vicens

Delegat d'informatiu
Pep Morant Sequí

Delegada de curtmetratge
Marlen López

Àrea de festes

Delegada de Festes

Vanessa Camarena Camarena

Vicedelegat de festes

Francisco Aparisi Romero

Equip de festes

Sara Pascual Ciscar,
Borja Expósito Martín,
Pablo Ferrer López,
Raúl López Miñana,
Victor Tomé Rodrigo,
Ivan Bañuls Miret,
Inma Moll Moratal

Delegada de cavalcada

Juan Marino Gilabert
Ruiz de Gordejuela

Vocal de cavalcada

Rosana Bañuls

Delegada de Festival infantil

Ainara Tarrasó Castellá , Laura
Bravo Alemany, Juan Marino Gilabert
Ruiz de Gordejuela

Delegada artística

Marlen López Martín

Delegada de joc

Sonia Miret Martínez

Delegat de Truc masculí

Tomas Castellá Ramírez

Delegada de truc femení

Lourdes Femenia

Delegada de bac

Jaqueline Miret Díaz

Delegada de truc sènior

Juan Creix Barrionuevo

Delegat de Planta

La comissió de la falla Beniopa

Delegats de Crema

Ivan Bañuls Miret
Francisco Aparisi Romero

Delegat estendard

Jose Llopis Martínez

Delegada de banderes

Pilar Mayans Fresneda

Sara Albanell Ramirez
Francisco Aparisi Romero
Isabel Arcos Nieto
Jesús Bañuls Almarza
Juana Bañuls Climent
Minaya Bañuls Climent
Rosana Bañuls Climent
Victor Bañuls Climent
Iván Bañuls Miret
Salvador Bañuls Pardo
Sonia Bañuls Puig
Victor Bañuls Puig
José Manuel Bañuls Piris
Sonia Benavent Subiela
Sergio Berbería Velasco
Carlos Bou Chover
Paco Bou Ortola
Laura Bravo Alemany
Sergio Bravo Alemany
Vicent Bravo Tarrazona
Vanessa Camarena Camarena
Dolores Camarena Martínez
Cristian Camino Costa
Maria Canet López
Pablo Cano Alcaide
Pablo Cano Romero
Rocío Cano Romero
Nuria Carbó Lloret
Estela Castellá Serano
Raquel Castellá Serrano
Juan Castelló Mota
Mireia Cerdá Torres
Rosa Ciscar Millet
Juan Creix Barrionuevo
Rocío Creix Barrionuevo
Maite Creix Martí

Juan Miguel de los Santos Juanes Arlandis
Isolde Durban Pie
Marta Esparza Díaz
Cecilia Estremera Martínez
Borja Expósito Martin
Moisés Faus Romero
Amparo Femenía Martí
Lourdes Femenía Martí
Pablo Fernandez Granero
Felix David Fernández Valladolid
Adrián Ferrairó Bañuls
Lola Ferrairó Bañuls
Javier Ferrairó Sodevila
María Jesús Ferrandis Angel
Salva Ferrer Millet
María Ferrer López
Pablo Ferrer López
Ana Ferrer Martí
Arantxa Ferri Bañuls
Susana Flores Callewart
Carlos Fornés Bordas
Victor Fornés Bordás
Adrián Fuster Fort
Patricia Fuster Fort
José Gadea Gracia
Valentín Galera Del Amo
Izan Gandía Castellá
Blanca García Bataller
Francisco García
Jesús García Cánoves
Xelo García Fort
María Garcia Fuertes
Blanca Garcia Lorente
Joaquín García-Pando Fuster
Juan Marino Gilabert Ruiz de Gordejuela
Rosa Gilabert Martínez

Francisco Gimenez Gómez
 Antonio Gomar Curiel
 Lorena Gomez Gomez
 Esther Gómez Vidal
 Ainoha Goñi Jiménez
 José Granero Almendro
 Alex Granero Moreno
 Ariadna Granero Moreno
 Aroa Guinot Vidal
 Lucas Huesca Bañon
 Lola Jiménez Jaime
 Sergio Jiménez Montagut
 Juan José Jordá Ferrer
 Erika López Martín
 Marlén López Martín
 Carmen Pilar López Sánchez
 Aaron Llopis Gomis
 Isaac Llopis Gomis
 Juanjo Llorens Benavent
 Eva María Llorens Moll
 Laura Llorens Moll
 Maria Maestre Signes
 Roberto Marco Checa
 Paula Marco Solves
 Lola Martí Canet
 Amparo Martí Timoner
 Carla Martinez Blanco
 Francisco Martínez Chover
 Maria José Martínez Fayos
 Suni Martínez Marzal
 Alexandra Mayor Melis
 Patricia Mayor Pérez
 Rafa Meliá Ferrandis
 Laura Mengual Rico
 Amparo Miñana Aleixit
 Amparo Miñana Moragues

Miguel Miñana Minguez
 Pura Miret Bañuls
 Jaqueline Miret Díaz
 Lidia Miret Martínez
 Sonia Miret Martínez
 Aina Miret Tormo
 Inma Moll Moratal
 Nuria Moll Moratal
 Eva María Moll Soler
 Ana Moncho Bañuls
 Ximo Moncho Frasset
 Sara Monllor Miret
 Pedro Montalbán Piris
 Aina Monzó Crecente
 Agustín Morales Capuchino
 Izan Morales Miñana
 Sara Morales Miñana
 Rosario Morant Pellicer
 Pep Morant Sequí
 Juan Morante Román
 Inma Moratal Sanz
 Nuria Moreno Lainez
 Laura Muñoz Donet
 Elisa Muñoz Sanchez
 Javi Olcina López
 Esther Orengo Moragues
 Marta Orengo Puig
 Gemma Orengo Puig
 Abel Palau Ordiñana
 Sergio Palomino Tejada
 Sara Pascual Ciscar
 Emili Peiró Aparisi
 Stel.la Pellicer Cloquell
 Paco Pellicer Miret
 Laura Pellicer Suárez
 Paco Pellicer Suárez

Bibiana Peiró Bataller
Masun Peiró Bataller
Fernando Perelló Puig
Aida Perelló Ramírez
Almudena Perelló Ramírez
Fernando Pérez Gomar
Jorge Pérez Ferrer
Jessica Pérez Miralles
Sandra Pérez Xaixo
Maria Vicenta Piris Hermoso
Vicente Pons Bernal
Hugo Pons Gómez
Marc Pons Gómez
Magda Puig Linuesa
Cristina Ramírez Lloret
Lolín Ramírez Pinzón
Xaro Ramírez Pinzón
Juanjo Reig Fuster
Gerard Reig Malonda
Arnau Rocher Jordá
Eloi Rodríguez Freire
Vicente Romaguera Bañuls
Laura Romaguera Miñana
Mónica Romero Asensio
Estefanía Romero Ausina
Lorenzo Ros Vaquero
Sandra Sabater Ciscar
Inés Saldaña Sanchis
Vicky Sánchez Castro
Soraya Sanchis Moreno
Abraham Sanjaime Camarena
Justo Santos Cortés
Ana Santosjuanes Climent
Berta Sanz Navarro
Vicent Borja Signes Rodríguez
José Carlos Simó Fayos
Natalia Solves Gavila

Nuria Esther Suárez García
Carlos Subiela Moncho
Ainara Tarrasó Castellá
José Tarrasó García
Santiago Tarrasó Morant
Julia Tarrazona Gregori
Daniel Tomás Requena
Paco Tomás Tarrazona
Helia Torres Pastor
Rubén Valls Sanz
Carlos Vázquez Pérez
Celia Vélez Castelló
José Vicens Faus
Sonia Vicens Faus
Mamen Xaixo Melis
Tomás Castellá Ramírez
Petra Serrano Quílez
Juan París Aleix

Infantils

Aina Aparisi Ferrer
Aleix Bañuls Carbó
María Bermejo Martínez
Paco Bravo Ferri
Pepe Bravo Ferri
Joan Castelló Ramírez
Claudia Climent Faus
Emma Crespo Garcia
Arturo de los Santos Juanes Romera
Gonzalo de los Santos Juanes Romera
Borja Dermendzhiev Peiró
Moisés Faus Benavent
Noé Faus Benavent
Jose Fernandez Camarena
Lola Fernández Camarena
Erick Fernández Sánchez
Altea Fornés Perelló

Ausiàs Fornés Perelló
Estela Fortea Sanchez
Alejandro Fuster Bolo
Sofia Fuster Bolo
Andrea Fuster Felis
Lara Fuster Felis
Martín Gadea Bravo
Daniel García-Pando Muñoz
Sofia García-Pando Vargas
Irene Gaspar Fuster
Marta Gilabert Martínez
Eric Jordá Santosjuanes
Irene Jordá Santosjuanes
Daniel Juan Morant
David Juan Morant
Irene Marcos Martínez
Alvaro Marco Solves
Mireia Martínez Sanchis
Miquel Miñana Romero
Maitane Mira Marzá
Martina Moncho Bañuls
Lluna Moncho Subiela
Africa Montalban Goñi
Iratxe Montalbán Goñi
Zoe Morante Pastor
Beltran Pastor Sabater
Vera Piris López
Naiara Quero Garcia
Rebeca Reig Malonda
Axel Requena Selfa
Izan Santos García
Justo Santos García
Valeria Simó Romaguera
Aina Solbes Bañuls
Alvaro Solbes Estremera
Estela Tortosa Sanchis
Martin Valls López

Recompenses de la federació de falles

Or

Lucas Huescas
Vicenta Piris
Juan Miguel Santos Juanes
Petra Serrano

Argent

Maite Creix Martí
Jaque Miret Diaz
Stel·la Pellicer Cloquell

Coure

Aaron Llopis Gomis
Emili Peiró Aparisi
Ainara Tarrasó Castellá
Elisa Orengo González
Maria Maestre Signes
Paula Marco Solves
Rocio Creix Barrionuevo

Recompenses de la Falla Beniopa

Or

Masun Peiro Bataller
Juan Miguel de los Santos Juanes

Argent

Ana Ferrer Martí
Jaque Miret Diaz
Maite Creix Martí
Juan Marino Gilbert Ruiz de Gordejuela
Stel·la Pellicer Cloquell

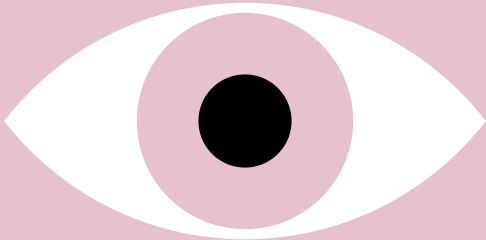
AC FALLA BENIOPA —→ GANDIA —→ 2024

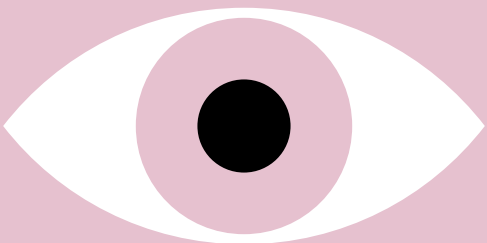

C/ Rioja 41-43 · Playa de Gandía · Valencia · Telf. 96 284 82 00 · www.gandiapalace.com

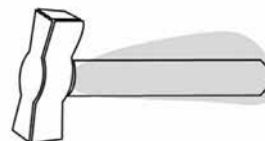
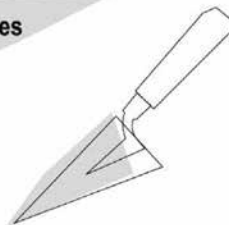
C/ Falconera, 35 • GANDIA
Reservas: 96 214 94 96

Daniel Tarrasó Morant

Reformas integrales
de albañilería

Fontanería
Cerrajería
Carpintería
Pintura...

// Tel. 607 92 38 95 //

danitarraso@hotmail.com

mejoramos tu calidad de vida

**ESPUMA POLIURETANO
E
IGNIFUGOS**

674 205 402

**JOYERIA-RELOJERIA
TEMPS**

DESCUBRE NUESTRAS COLECCIONES PARA COMUNIONES Y BODAS

COMPRAMOS Y TAMBIEN CAMBIAMOS SU ORO VIEJO

C/ 9 D'OCTUBRE. 67 46702 GANDIA (VALENCIA) - TEL 96 286 9001 - E-MAIL: JOYERIATEMPS@HOTMAIL.COM

PIROTECNIA Hnos. BORREDA S.L.

TALLER

Partida Racó S/N

46716 RAFELCOFER (Valencia)

www.pirotecnica-borreda.com

e-mail: borreda@pirotecnica-borreda.com

Tel.: 96 280 03 05

Movil: 636 968 130

**Loterías y
Apuestas del
Estado**

Administración de Loterías

**Nº 7 de GANDIA
LA BARRETA D'OR**

La Verge, 3 - 46730

Grao de Gandia

(Valencia)

Telf. 96 284 00 87

Móvil 615 232 620

650 956 695

www.labarretador.com

MARTÍ

Indumentària

PELLGAR, S.L.

SERVICIO OFICIAL

Avda. d'Alacant, 142 · BELLREGUARD · Telf. 96 281 51 12

-He anat a casa,
i ja estava tot net.
¡Quina alegria!

-Xica, digues:
¿Qui t'ho ha netejat?

Natinet

Neteges professionals de
locals comercials_comunitats
oficines_vivendes.

Demana'ns pressupost!

652 661 218 / natinetgandia@gmail.com

Restaurante
Reno
Arrocería

 96 284 19 19 – 645 79 09 42

 www.renoplayagandia.es

 Calle Galicia 7, Playa de Gandía

Lacolada
CLEAN & DRY
LAVANDERÍAS AUTO-SERVICIO

Organiza tu tiempo

**ABIERTO
DE
8:00H a 22:00H**

**Ciutat Comtal - Esquina Ferrocarril d'Alcoi
Gandia**

Yolanda
Santos

Tu Consultora
Inmobiliaria

EMMARCACIONES

Fernández

C/. Vernissa nº 20
 96 286 12 74
 600 467 428
 46701 GANDIA (Valencia)

DIAS DE MERCADO

Martes - ALTEA
 Miércoles - BENIDORM
 Jueves - CULLERA
 Viernes - OLIVA
 Sábado - GANDIA

CATO

FABRICAMOS, INSTALAMOS Y REPARAMOS

-TOLDOS: HOGAR, CAMIÓN, PISCINA, INDUSTRIA, EMBARCACIÓN.
 -PANCARTAS -COLCHONETAS -TENSO-ESTRUCTURAS -CARPAS.
 -TAPIZADO COCHES: ASIENTOS, TECHOS, VOLANTES, PUERTAS.
 -TAPIZADO MOTO -LONAS: IGNÍFUGAS, MICRO-PERFORADAS...

TEL: 96 286 52 79

P.I ALCODAR C/AIGUADORS Nº8. GANDIA (VALENCIA)

www.toldoscato.com

SEAT
MIFERAUTO

- Asesoría fiscal y contable
- Gestoría administrativa
- Asesoramiento laboral
- Asesoría jurídica

Seguros de:

- Autos
- Hogar
- Comercio e Industria
- Vida
- Ahorro - Inversión

C/ Colón, nº 20, bajo. Gandía Tel. 96 296 50 52 632 14 26 05
info@colonassessors.com info@colonseguros.es

Indumentaria valenciana
Des de 1970

La Barraca Fallera

www.labarracafallera.com

C/ Sant Francesc de Borja, 65
46701 Gandia
Tel.: 962872270 - 663716491

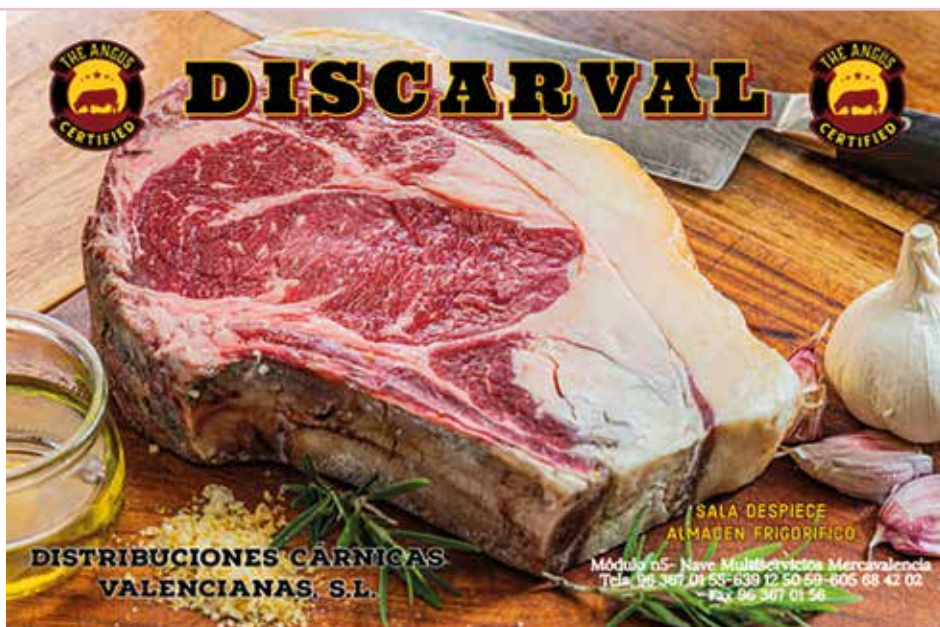
Pots seguir-nos en:

KAMISETO

Av.de la Paz nº29 ,46730, Grao de Gandia (Valencia) Telf-695419854 tiendakamiseto@kamiseto.es

C/Mestral Nº2,Nave F.Polg.Industrial ,46714 Palmera (Valencia) -Telf-653814190 kamiseto@kamiseto.es

DISGLOP

Distribucions de begudes de Marina Alta, S.L.

Carrer dels Ferrers, 7 - 46780 Oliva (La Safor)

T. 96 283 86 60 M. 679 052 368

www.grupoddi.es

Ca Montalbán

TORRÀ

Per esmorzar

Dissabtes i Diumenges de 9h a 12 h
Reserves 961 173 486

Paelles

961 173 486 per encàrrec

Disfruta de els nostres arrossos al nostre menjador o per emportar...

FA DIA DE ... COQUES

Ca Montalbán

Plaça major de Gandia 23

961 173 486

ADMINISTRACIÓN DE LOTERÍAS Nº2 - GANDÍA

- EL DUC DE LA SORT -

C/ Duc Alfons el Vell, 16
46701 - Gandia, València
Tel.: 962 873 784 - 962 877 344

686 11 55 94

@ELDUCDELASORT

JUEGA DESDE CASA SIN GASTOS NI COMISIONES

WWW.ELDUCDELASORT.ES

Ca FUSTER

• NATURALMENTE •
- DELICIOSO -

PRODUCTOS ELABORADOS ARTESANALMENTE

C/Llarguer, 12 · 46702 Gandia (València)
Telf. 96.296.13.55 · 653.671.099
cafuster@cafuster.com · www.cafuster.com

